

LETO XXX
NOVEMBER
1981

m

.

i

s

l

.

l

Z VESELJEM moram povedati, da je novi IBM Selectric Composer končno prišel. Pri MISLIH smo, hvala Bogu, zdaj res "na svojem". Nič več ne bo treba po dvakrat ali celo trikrat na dan tekati v tiskarno (pa še to je bilo včasih zaman!). Vsak dan odkrivam nove "trike", kako vpreči strošek v čim boljšo uporabo. Je fletna igračka s svojimi umetnimi možgani, ki si zapomnijo celotni pretipkani članek ter ga potem napišejo brezhibno na čisto. Je pa res tudi kaj draga igračka, na pogled komaj večji pisalni stroj. In vendar vredna, saj bo dobro služila.

Iz srca sem hvaležen vsem darovalcem, katerih imena — kot sem že omenil — ne bom objavil. Nekdo je za stroj poklonil tisoč dolarjev, dve osebi po petsto, ena bo dajala po petdeset dolarjev mesečno skozi vse leto. En naročnik nam je poslal sto dolarjev, dva po petdeset, nekdo trideset, drugi dvajset, pa tudi manjši darovi so prišli. Nič manj jih nisem vesel kot velikih, saj so prav vsi zgovoren dokaz, da imajo MISLI iskrene prijatelje.

Tako smo z darovi pokrili dobro četrtino cene, ostalo je zamašilo posojilo. Kot sem zadnjič omenil, bomo prihranili okrog 300 dolarjev pri vsakomesečni izdaji MISLI ter se bo tako dolg počasi izplačal.

Naj se ob tej priliki vsem dobrotnikom še enkrat iz srca zahvalim. Bog vidi njih dar in ga bo stotero povrnil. Saj sem prepričan, da Ga imajo MISLI na svoji strani.

— Urednik in upravnik

K SLIKI NA OVITKU: Kapelice so opomin, naj molimo za duše v vica.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.-

SHEPHERD OF THE WILDERNESS. — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena dva dolarja.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena dva dolarja.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-.

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharških dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — I., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEĐRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: MISLI - 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — (03) 861 7787 • Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Ob grobovih — stran 289 • Upanje — Ernst Ginsberg — stran 290
 • Spomini... — Franc S. Finžgar (Vseh mrtvih dan) — stran 291 • Župnikova
 smrt — Odlomek iz romana "Pokojni župnik Kampens" — Ernest Claes — stran
 291 • Vredno je omembe — Ob peti obletnici srednješolskega pouka in prvi ma-
 turi iz slovenščine v Viktoriji — A.L.C. — stran 295 • Izjava Škofovske konfe-
 rence Jugoslavije — stran 297 • "Vzgoja je ljubezen in dober zgled..." — A.V. —
 stran 298 • Na moj smrtni dan... — Iz testamenta ustreljenega Martina L. Kinga
 — stran 299 • P. Bazilij tipka... — stran 300 • Izpod Triglava — stran 302 —
 "Kralj sem..." — Po F.V. in F.M. — stran 304 • Adelaidski odmevi — P. Janez
 — stran 306 • Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 307 •
 Naše nabirke — stran 307 • V novembru — pesem — Milka Hartman — stran
 309 • Matica naših pokojnih (1980—81) — stran 310 • Izpod sydneyjskih stolpov
 — P. Valerijan — stran 312 • Z vseh vetrov — stran 314 • Kotiček naših mladih
 — stran 316 • Križem avstralske Slovenije — stran 317

BOŽJE

misli
 IN
 ČLOVEŠKE

LETNIK 30 — ŠT. 11
 NOVEMBER 1981

OB GROBOVIH

MESEC NOVEMBER nam grobove posebej približa. Posve-
 čen je našim pokojnim, ki so z nami živeli, ki smo jih pozna-
 li, ki smo jih imeli (ali pa tudi ne posebno) radi. Smrt zna o-
 sladiti tudi marsikaj grenkega. In še je v veljavi starodavni
 rimski pregovor, ki se glasi: O mrtvih govori samo dobro!

Mislimo na mnoge znance, ki smo jih spremljali na zadnji
 poti, in v spomin se vračajo mnogi, katerih grobov ne more-
 mo obiskati. Morda leže na domačem pokopališču daleč za
 morji. Morda pa niti tam nihče ne ve za njih grob: končali so
 v gozdovih po vojni in še govoriti o njih ni bilo varno, kaj šele
 poskušati najti njih zadnje počivališče...

Tudi po Avstraliji imamo mnogo grobov, za katere nihče
 ne ve in jih nihče ne obišče. Celo na pokopališčih, ki jih redno
 obiskujemo, so nekateri naši grobovi, ki se še komaj poznajo.
 Najbližji sorodniki imajo najbrž druge skrbi in so na pokojne-
 ga pozabili... A kaj potem oni, ki so končali v samotah,
 brez prijatelja in znanca?

Koliko naših grobov že krije avstralska zemlja, ve samo
 Bog. Naša Matica pokojnih ima že veliko imen, vseh pa še
 daleč ne...

Pa nas le malo čudno spreleti ob misli, da se bo pridružilo
 dolgemu seznamu pokojnih enkrat tudi naše ime. Kdaj, je
 skrivnost. Tudi v Avstraliji smo ohranili pri slovenskih pogre-
 bih navado, da dostavimo očenaš "za tistega izmed nas, ki bo
 prvi umrl". Smo pri zadnjem pogrebu morda molili — zame?
 Ali pa zate, ki bereš te vrstice?

Vsekakor je mesec november vsakemu izmed nas zgovorna
 pridiga. In opomin obenem, da dostikrat zidamo na pesku; da
 cenimo stvari, ki jih bomo morali enkrat pustiti tu in so po

smrti brez vsake vrednosti; da ne nabiramo vedno tistih zakladov, ki jih ne uničujejo molji in ne razjeda rja; da pozabljamo, kako je čas za nas odmerjen in zato silno dragocen. . . Vse bolj, kot si predstavljamo z naravnost razkošno potrato tega daru, od katerega si ne moremo kupiti niti skromne sekunde . . .

Ob teh resnih mislih so mi prišli na spomin Kosovelovi verzi. Tako novembrski so s svojimi globokimi vprašanji ob misli na smrt:

Kadar začuješ pred vrati korake
smrti koščene — kaj boš dejal?
Ali bos prhnil plašen pod oblake,
ali od straha na zemljo boš pal?

Kadar začuješ pred vrati korake
smrti koščene — se boš zavel,
da so na koncu vse ceste enake,
da smo vsi prah in pepel?

Kadar začuješ pred vrati korake
smrti koščene — kam se boš skril?
In ko spoznal boš, da gore ni take,
ki bi pokrila te — kaj boš storil?

Odgovori so težki samo za nekoga, ki mu je tolažilna vera nepoznana. Kristjanu, ki se v življenju trudi živeti po božji volji, je smrt samo častni prehod v večnost. Tam se bodo vsa naša hrepenenja zčila v božjo neskončnost in dosegli bomo srečo, ki smo jo v življenju potovanja skozi čas zaman iskali.

Novembrska pridiga grobov za vernika ne more in ne sme biti moreča. Tako polna je upanja. Govori nam o vstajenju in poveličanju, o ponovnem srečanju z vsemi, ki so zaspali pred nami v znamenju vere. Vzpodbuja nas, da se je za dolgo večnost vredno zdaj truditi.

Ponoči je vihar odnesel vse liste z dreves —
poglej jih: koščena omela...
Norec, kdor pri tem pogledu verjame,
da je bilo poletje.
In se večji norec, kdor sanja in upa,
da bo spet prišlo poletje.

Pa ravno ta verna norost, otrok moj,
je najbolj gotova resnica na svetu.

Ernst Ginsberg

SPOMINI...

PA ZAPOJO zvonovi na Vse svete. Slovesno, vese-
lo potrjavajo. Ljudstvo gre v cerkev vse praznje: bele
rute se bleste; židane, vesele obleke, kakor bi šle na
svatbo. Saj gredo v cerkev, da pozdravijo brate in se-
stre na nebeški svatovščini. Vsak svojega patrona,
svojo patrono: sto in sto imen veselih nebeščanov.
To je dan vseh živih, triumf zmagovalcev.

Pa hitro se nagne jesensko sonce. Iz lin se oglasijo
zvonovi. Nič več slovesno: počasi, žalostno, za-
tegnjeno. Spet vro množice k fari — vse v črnem.
Židane bele rute so zginile. Žalna obleka povsod.
Pogledaš po cerkvi — vse kakor pregnjeno z mrtva-
škim prtom. In tedaj molijo, molijo . . . V cerkvi:
očenaš za očenašem za rajnke. Nato na grobovih:
vse kleči, svečke gore, solze teko, zvonovi pa joka-
jo, jokajo. Večer se bliža. Še bolj živo zagore svečke,

vse pokopališče je morje lučic, morje ljubečih src,
en sam plamen ljubezni.

Počasi se trgajo ljudje z grobov. Zamišljeni gredo
na domove. Tam nič šale, nič smeha. Onostranstvo
čutijo, z rajnimi se pogovarjajo, v mislih, v ljubezni
kot nekdanj. Večerja ni taka kakor na praznik. Hitro
povedo. Gospodar vstane — zvonovi so ga poklicali —
sname s stene rožni venec. Zvoni — zvoni dolgo, dolgo
v noč. Vse družine po vasi kleče in molijo vse tri dele
ročnega venca — in še in še očenaše: za očeta, za
mater, za tete in botre, za sina, padlega v vojni...
Nato se tiho poizgube po sobah in ležejo — in še in
še jih spremlja večnost: nebesa, vice — morda ... Bog
nas varuj!

Ni še svita zjutraj. Ob trdi temi se spet oglasijo zvo-
novi. Vsa družina se zbere in spet molitev, molitev
dolga in iskrena kot prejšnji večer.

F. S. FINŽGAR (Vseh mrtvih dan)

Župnikova smrt

ŽUPNIK KAMPENS je prišel zelo v leta in hudo
je oslabel. Zjutraj je s težavo vstajal. Rozalka mu je
morala pomagati, da je oblekel talar, in ga podpirati
na poti v cerkev. Cerkovnik Fideel pa ga je vsak dan
privedel iz cerkve domov. Hodil je sključeno in tudi
videl ni več dobro. Toda z vencem svojih belih las,
ki so se mu na koncu kodrali, s svojim svežim, rožna-
tim obrazom je bil gospod župnik še vedno tako lep
človek kot pred dvajsetimi leti. Vsaj vsakomur se je
tako zdelo. V njegov glas pa je prišla neka mehko-
ba in mrljnost, ki ju prej nikdar ni bilo.

Večkrat se je že govorilo, da bo šel v pokoj v kak
zavod za onemogle duhovnike. Toda župnik Kam-
pens ni mogel od doma; ostal je na župniji prav do
svojega konca.

Neke noči, bilo je že blizu pomladi, pa tak mraz,
kot sredi najhujše zime, so poklicali gospoda župni-
ka, da bi šel na Keyberg obhajati nekoga, ki ga je konj
nekaj polomil. Kaplan je bil menda na nekem pogrebu
in tako je šel župnik Kampens z najstarejšim cerkov-
nikovim sinom na Keyberg, se ves premočil in drugi
dan, ko se je pripravljaj na mašo, se je v zakristiji ne-
nadoma sesedel. Nesli so ga domov, ga položili na
posteljo, od koder pa ni več vstal.

Minila sta marec in april, livade so ozelenele; pri-
šel je maj, povsod so prepevale ptice, češnje so se be-
lile v cvetju, župnik Kampens pa je še vedno mirno
ležal v postelji, z rožnim vencem med prsti in skoraj
vedno z zaprtimi očmi. Po trikrat na teden je prihajal
k njemu zdravnik, enkrat ga je prišel obiskat dekan iz

Dieta. Cerkovnik Fideel pa je hodil redno vsako dopoldne k njemu po pet minut sedet in klepetat o župniji. Drugače ves dan ni videl drugega človeka kot Rozalo. Oh da, Rozala je pač imela svoje slabe strani in bila zasovražena pri ljudeh, toda že samo s tem, kako je pazila na župnika v zadnjih mesecih življenja, si je desetkrat zaslužila nebesa. Nobene minute, razen kadar je morala biti v cerkvi ali v kuhinji ali kadar je morala skrbeti za župnijske zadeve, se ni ganila od postelje. Nobena najmanjša želja gospoda župnika ji ni ušla; samo da je kaj pomislil, že je bilo spolnjeno. Ponoči je spala na slamnjači zunaj na hodniku, trdo pri vratih župnikove sobe, ki jih je pustila nekoliko priprta. Zjutraj je slamnjačo zopet spravila v kraj, tako da je ni nikdar nihče videl. Zvečer je molila na golih kolenih in koliko romanj k Naši Ljubi Gospe na Scherpenheuvel je obljubila, si skoraj ni mogla zapomniti. Da, tako nego, kakršno je pokojnemu župniku Kampensu dajala Rozalka . . .

Toda, kaj hočete! Ko so človeku ure seštetje, ne pomaga nobeno mazilo več, noben direndaj, tedaj mora misliti samo še na svoje večno zveličanje in skrbeti, da je pripravljen sprejeti prihod našega ljubega Gospoda.

Nekega torka zvečer se je čisto zdelo, da gre gospodu Kampensu na bolje. Zjutraj so mu prinesli sveto obhajilo in na molitve je lahko sam jasno in razločno odgovarjal. Rozala je prišla popoldne v njegovo sobo, pa je čisto mirno ležal in gledal proti oknu.

"Morda kaj želite, gospod župnik!"

"Ne, Rozala, čisto nič."

"Morate kar reči, gospod župnik!"

Rozala je brez najmanjšega šuma pospravila po sobi to in ono, pobrisala po omarah, pritegnila zaveso.

"Rozala!"

"Gospod župnik?"

"Nekaj boš morala storiti."

"Kar recite, gospod župnik!"

"Žefa Leirs boš morala poklicati."

Dasi se ji je skrajno upiralo, da bi ga poklicala, je vendar čez pet minut Žef Leirs že stal pred župniščem. Ko mu je namršnega obraza naročila, naj seže coklje, naj ne ostaja predolgo in ne govori preveč glasno, sta šla oba po stopnicah navzgor. Žef, še ves hudo vznemirjen, je stopil naravnost k postelji, tiščal kapo tesno k srcu in nalahno rekel:

"Dan, gospod župnik . . . kako je kaj z vami?"

Gospod župnik je okrenil glavo proti njemu.

"Dan, Žef. . . Me vidiš, kako ležim."

"Vendar niste tako slabi, gospod župnik."

"Žef, fant," je rekel gospod župnik, "mislim, da je z menoj pri kraju."

"Pojdite no, gospod župnik . . . na to ne smete misliti . . . dokler ima človek še življenje v sebi. . ."

"Ne, Žef. . . moj potni list je že podpisan, fant; pa sem tudi čisto zadovoljen; moj čas je minil. . . kako je kaj z Rezo in z otroki, Žef?"

"Dobro, gospod župnik. . . naš Jan v kratkem pričakuje že šestega."

"Pozdravi vse skupaj, Žef, in povej jim, da bom v nebesih nanje mislil."

Žefu Leirsu je začelo grlo nekaj nagajati. Začelo ga je stiskati, tako da je moral trikrat z veliko muko požreti, da mu je odleglo. Klepetala sta o tem in onem, čisto narahlo, zopet malo molčala, župnik je včasih zaprl oči, Žefu pa se je srce bolj in bolj krčilo. Saj se je tudi sam že staral in gospoda župnika je toliko in toliko let poznal, se z njim razgovarjal o vsem mogočem, ga cenil bolj kot vse druge ljudi v vasi in sedaj mu je postalo neizrečeno žal, da mu je včasih grenil življenje.

"Žef, so vrata dobro zaprta?"

"Mislim da, gospod župnik."

"Potem pa čisto narahlo odpri onole omaro, v njej stoji steklenica in kozarček . . . nalij si ga nekaj . . . tisti boljši je."

Žef je tako storil, prišel s polnim kozarcem k postelji in ko je dvignil k ustnicam, je rekel:

"Na vaše zdravje, gospod župnik!"

"Na zdravje, Žef!"

V hipu, ko ga je zvrčal, je z enim očesom videl, kako ljubeznivo ga je župnik gledal.

"Ga hočete tudi vi nekoliko pokusiti, gospod župnik?"

"No, pa ga pokusimo, Žef . . . majčken požirček!"

Žef Leirs mu je porinil svojo roko pod glavo, jo privzdignil in mu ponudil kozarček. Toda prav tedaj, ko se je že s svojimi v lijaček našobljenimi ustnicami skoraj dotaknil kozarčka, se je zdrznil:

"Ne bodi no nespameten, Žef . . . jutri bom tako že v nebesih."

Gospod župnik je naredil požirek, se nekoliko obliznil, omahnil nazaj na blazino in vzdihoma rekel:

"V nebesih bo vendar dobro, Žef!"

"Mislim, da bo, gospod župnik! Toda takale kapljica človeku tudi stori dobro!"

"Da ne boš Rozalki kaj pravil o tem . . . ženske tega nič ne razumejo . . . Še vedno kaj pōješ, Žef?"

"Od časa do časa, gospod župnik . . . Izmisli sem si zopet dve novi."

"Veš, zakaj sem te poklical?"

Žef je pogledal steklenico in prazen kozarček ter rekel: "Ne, gospod župnik."

"Ti mi moraš narediti krsto, Žef, in nihče drug."

Žef je zopet z veliko težavo požrl in vtaknil svoje prste za telovnik pod pazduho, prav kakor bi hotel imeti več zraka.

"Da, gotovo, gospod župnik, če že gre za to . . . najlepšo, kar sem jih kdaj v življenju naredil."

"Ne, Žef . . . mora biti čisto poceni, iz navadnega, smrekovega lesa."

"Kakor hočete, gospod župnik, drugače . . ."

"Vem, Žef, fant, vem . . . sedaj bi pa rad malo zapal . . ."

Ko je Žef nato spodaj pod stopnicami zopet natičkal coklje na noge, ga je Rozala vprašala:

"Kaj pa je rekel?"

Žef ni mogel takoj odgovoriti, ker ga je preveč tiščalo v grlu in bi rajši jokal, kot govoril. Ko pa je Rozala še enkrat nekoliko manj prijazno vprašala, je kratko odgovoril:

"Rekel je, da sem zapisan v njegovi oporoki in da je tista steklenica v omari moja, a ti da moraš potem priti k meni na hrano . . ."

Škoda, da gospod Kampens tega ni mogel več slišati, bi se vsaj zadnjikrat od srca nasmejal.

Prišel je večer in prišla je noč, okoli desetih pa je prišel še Fideel čut. Toda ko je okrog polnoči Rozala prišla pogledat, je trdo spal zraven postelje. Oh, tudi Fideel ni bil več mlad! Spravila ga je v pritličje spat na župnikovo zofo in ostala sama v sobi.

Tako je torej sedela Rozala to zadnjo žalostno noč, štela ure in minute ter prebirala jagode rožnega venca. Od časa do časa je res nekoliko zakinkala, spala pa le ni. Vsak vzdih in vsak gib gospoda župnika je slišala, mu podala požirček vode, zrahljala

vzglavje, pa spet sedla in molila češčenemarije. Zakaj je prav za prav molila, sama ni vedela. Da bi gospod župnik še ozdravel? . . . Da bi prišel v nebesa? . . . Gospod župnik je bil na koncu, to je dobro videla; in v nebesa bo gotovo prišel, kdo bi potem sploh prišel, če on ne? Vendar je kar molila, ker je to edino, kar človek more storiti v takih trenutkih.

In kar med molitvijo je mislila, dobra stara dušica, na vsa leta, ki jih je preživela v župnišču pri gospodu župniku. Mislila je še na tiste čase, ko je bila v sirotišnici, ko je služila pri nunah in potem, ko je prišla sem. Ne, ne sme se pritoževati, bila je srečna, zahvaliti mora ljubega Gospoda Boga za vso njegovo dobrotljivost. Mislila je na leta, ko je bil gospod župnik še v polnem cvetu, tako lep in pravi duhovnik, kakršnih je malo najti; in kako jo je včasih mučil zaradi onega modrega krila, ki je bilo nekoliko preširoko in prekratko, pa zaradi tistega pokrivala, ki se ji še zdaj zdi najlepše. Toda to je bilo vse le iz prijateljstva, saj je dobro vedela. In če sedaj gospod župnik umrje, bo zopet ostala čisto sama na svetu, zopet sirota. Njen brat že nekaj let sem leži na pokopališču, drugega sorodstva pa nima. Da bi drugo službo iskala? Ne, tó je ne veseli več in tudi prestara je že postala, ne bi se mogla več navaditi novih razmer. Šla bo v kako tako ustanovo in za hrano pomagala pri delu . . . sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike . . .

Ura je odbila štiri, najprej na cerkvenem stolpu, potem še spodaj na hodniku. Rozala se je prestra-

Cerkvica
Bele vode
pri Šoštanju
s svojo
božjo njivo

šila, ker so udarci tako čudno zveneli. Skozi zavese pri oknu je videla prve obrise zgodnjega jutra. Ugasnila je svetilko.

Tedaj je v sivotemni tišini sobe postalo nenadoma tako grozno tuje; da je Rozala kar stisnilo pri srcu in se je začela prestrašeno ozirati okrog sebe. Prav tako je bilo, kot bi se za njenim hrbtom nekaj čisto narahlo priplazilo v sobo.

"Rozala!"

Župnikov glas je bil tako tih in nizek, da se je morala skloniti čez posteljo, da bi ga bolje slišala. Oči je imel zaprte.

"Rozala, nekaj slišim."

"Res, gospod župnik? . . . Kaj pa slišite? "

"Ptičke, Rozala. . . same ptičke."

"Grem pogledat, gospod župnik."

Šla je k oknu, privzdignila konček zavese in pogledala ven.

"Gospod župnik, res je. . . tam čez na strehi sedita dva vrabca."

"Ampak jaz ne slišim vrabcev, Rozala. . ."

"Kaj pa slišite, gospod župnik? "

"Slavčke, Rozala. . . čisto same slavčke. . ."

Rozalo je obšel strah, kajti spoznala je, da je prišla župnikova zadnja ura, in vedela je, sedaj je vedela za gotovo, da je v sobi še nekdo. Na drugi strani postelje njenega dobrega gospodarja stoji in prej se ne bo odstranil, dokler ne položi svoje mrzle roke na srce gospoda župnika. Mraz jo je spreletel in tako brez moči se je čutila, kot otrok pred nečem velikim, ki se dviga nad človekom; pred nečem, ki je iz večnosti, od Boga samega. Hotela je poklicati Fideela, ki je spodaj tako mirno spal, pa ni mogla.

"Rozala. . .!"

"Da, gospod župnik!"

"Vse vino moraš razdati siromakom – denarja pa nič ni, Rozala."

"Vem dobro, gospod župnik."

"Vse drugo je tvoje, Rozala!"

"Bog vam povrni, gospod župnik!"

"Ves čas si bila zelo dobra zame, to bom povedal ljubemu Gospodu."

"Tako rada sem vse storila, gospod župnik, tako rada. . ."

Svoje uho je morala pritisniti gospodu Kampensu skoraj na usta, tako tiho je šepetal. Nato je za trenutek ležal mirno, desnica mu je podrsavala po rjuhi gor in dol in nenadoma je rekel z globokim vzdihom:

"Sami ptički. . . sami ptički. . ."

Župnik Kampens je bil mrtev.

Zvonovi se oglašajo čez vas in čez polje in naznajo velikim in malim in sploh vsem, da je gospod župnik umrl. Ljudje postajajo po potih, obračajo glave proti glasu zvonov, se odkrivajo, prekrizavajo in molijo. V svoji delavnici ob strugalni mizi pa stoji Žef Leirs. Izbral je najlepše in najmočnejše deske, kar jih je imel in sedaj dela krsto za pokojnega gospoda Kampensa. Od časa do časa obstane in gleda zamišljeno in bolešno čez trg pred cerkvijo. Sonce veličastno sijaje na košate vrhove lip, ptički žvrgole in pojejo, otroci se igrajo v senci. . . Ah, in Žef Leirs misli samo na rajnega župnika Kampensa!

Nikdar več ga ne bo videl sprehajati se pred cerkvijo in moliti brevir; nič več ne bo videl kimati njegovo lepo, belo glavo, in tudi sam ne bo nikdar več pel zanj. . . Ah, ne!

Strugal je in v deske krste je vstrugal vso žalost ljudi iz vasi in vso bolečino in praznoto svojega srca. Strugal je in vstrugal lep majski dan in petje ptičic in glasove otrok in vonj lipovega cvetja, pa tudi žalostni glas zvonov. Strugal je in vstrugal vse modre in prijateljske besede župnika Kampensa, kar si jih je zapomnil, in vse spomine.

Ej. . . da. . . glej tisto mokro pegico na belem lesu – solza, ki je kanila Žefu Leirsu iz oči, in še ena in še in. . . svojih lastnih rok ni več videl skozi mokri- no svojih oči. Stružil je in vstružil še svoje solze v les, iz katerega je delal krsto za rajnega župnika Kampensa.

ERNEST CLAES

Odlomek je iz romana

"Pokojni župnik Kampens"

Omembe je vredno

A. L. C.

PETLETNICO poučevanja slovenščine in prvo maturo iz slovenščine obhajamo letos ob zaključku šolskega leta na državnih šolah v Melbournu. Za razliko od nižjih letnikov, ki zaključujejo šolsko leto s proslavo po razredih ali na skupni šolski prireditvi, so maturantje sklenili pripraviti radijski spored. Hoteli so povedati slovenski skupnosti preko etnične radio-postaje nekaj več o šolanju in o sebi. Napovedovala je ga. Eli Rizmal.

Prvo je predstavila gospo Aleksandro Ceferin, ki je po uvodnem pozdravu rojakom, študentom slovenščine in petorici prvih maturantov v Melbournu, čestitala v imenu Odbora za slovenščino pri Viktorijskem institutu za srednješolstvo, Združenja slovenskih učiteljev in tudi v svojem imenu. Poudarila je, da je letošnja obletnica v veliko veselje vsem sodelujočim. Z maturo so izkoriščene vse možnosti poučevanja slovenščine kot neobveznega in enakovrednega srednješolskega predmeta, kar je velik uspeh po vsakem merilu.

Ga. Ceferin je omenila zaslužno delo pionirjev slovenskih etničnih šol do leta 1976, ko slovenščina še ni bila priznana od šolskih oblasti, in tudi referenčni oddelek prve slovenske etnične knjižnice v Viktoriji — "Baragove knjižnice" v Kew, ki je na razpolago učiteljem in študentom slovenščine.

Poudarila je, da je bistvene važnosti za poučevanje slovenščine v Avstraliji pripravljenost staršev in njihovih otrok. Lojalnost do Avstralije ne zanika pravice do rodne jezika in kulture. Zato so slovenski starši postavljeni pred važno odločitev glede šolske vzgoje otrok: učiti se slovenščino in poznati nekaj slovenske kulture, ali ne.

Potem je govorila ga. Sandra Potočnik, predstavnica staršev otrok, ki obiskujejo sobotni pouk slovenščine. Poleg čestitk učitelstvu in študentom, posebno pa maturantom, je opisala težave obiskovanja šole ob sobotah. Mnogokrat to pomeni odpoved delu ali pa razvedrilu. Grajala je negativne skrajnosti onih, ki stavljajo v nič učenje slovenščine, ali pa zahtevajo od svojih otrok preveč. Zaključila je s pozivom na starše, naj vpisujejo otroke k pouku slovenščine. To bo koristilo študentom, staršem pa bo v merilo, kaj so in kaj veljajo.

Ga. Jožica Ledinek-Paddle, razredna učiteljica 12.

letnika, ki je pripravila prvih pet maturantov iz slovenščine v Viktoriji, je govorila o delu v razredu. Spočetka ni bilo lahko, saj študenti pridejo iz različnih drugih šol in vzame časa, da se vživijo v okolje novega razreda. Sčasoma so se sporazumeli na učenje slovnice in književnosti, kot je predpisano po učnem načrtu. Povedala je, da ni ostalo le pri razmerju učitelja — učenec, ampak se je razvil bolj dialog med njimi, tako da šteje poučevanje slovenščine med svoje najlepše izkušnje. Vesela je maturantov, ki so zreli v pravem pomenu besede in prepričana je, da so dobri ter uspešni del naraščajoče nove inteligence.

Potem so prišli k mikrofону maturantje in vsak je imel povedati kaj svojega.

ROBERT LOTRIČ je doma iz Doncastra in zelo zadovoljen, da je uspešno opravil maturo. Učenje mu ni bilo lahko. Imel je čase, ko so ga starši spodbujali k učenju, a je to občutil včasih bolj kot priganjanje. Veselile so ga debate in razumevanje za njegovo lastno mišljenje. — Zaenkrat namerava študirati fizioterapijo. To pa, če seveda pride v sprejemno kvoto, drugače se bo še premislil.

ANDREJ POTOČNIK je iz družine, kjer vsi dobro govorijo slovensko in jim to tudi nekaj pomeni. Med tednom ni imel dovolj časa za učenje. Poleg tega pa je še toliko, kar ga zanima — glasba, šport in drugo... Moral se je omejiti v nekaterih dejavnostih. Sedaj je vesel, da je dobro izdelal iz slovenščine. Kaj bo, se še ni odločil. Izbira pa med arhitekturo ali zdravstveno stroko.

SIGRID VRTAČIČ je doma iz Geelonga in se je morala voziti na pouk mature v Melbourne, kar je vzelo precej časa. Tudi je bilo učenje v 12. letniku precej zahtevno in je bila včasih zaskrbljena. Prav je vedeti, da je delala poleg slovenščine še pet drugih predmetov. Imela je svoje veselje zlasti s pogovori v slovenščini, ki so ji bili zelo všeč. Hvaležna je svojim staršem, ki toliko zanjo skrbijo. Vedno bo zadovoljna, da je delala maturo; rada se bo spominjala svoje učiteljice in vseh ostalih, ki so ji pomagali. Postati želi bolniška sestra. S slovenščino kot drugim jezikom poleg angleščine, bo imela celo prednost pri vpisu.

K SLIKI, ki je bila vzeta na maturantskem večeru (dne 7. nov. 1981). Od leve na desno stojе maturanti: Sigrid Vrtačič, Helena Vučko (žal njene sestre Andreje ni na sliki), Andrej Potočnik in Robert Lotrič; gospe Aleksandra Ceferin in Jožica Ledinek-Paddle.

Potem sta se zvrstili pred mikrofonom ANDREJA in HELENA VUČKO. Postavili sta rekord, saj je in bo redko imeti v eni družini dve maturantki v istem letu. Imata še mlajšo sestro; ki tudi študira in komaj čaka, da bo tudi ona maturirala iz slovenščine.

Andreja je povedala, da priprava na maturo ni lahka zadeva. A bilo je vredno truda in vedno bo ponosna, da je vse dobro končala. Ob učenju je imela najrajši književnost, posebno pesmi Prešerna in Župančiča, ki so tako lepe in dostikrat prav ganljive.

Helena je hodila dolga leta v slovenske šole. Rekla je, da komur ni do resnega učenja, naj se dvakrat premisli. Res je dosti dela, toda ni se tako težko naučiti slovenščine kot mnogi mislijo. Med študenti vidi več deklet kot fantov. Tudi v vsakdanjem življenju je opaziti, da so ženske slovenskega pokolenja dosegle več višjih položajev kot pa moški. No, politika in vera ostaneta v rokah Slovencev v Avstraliji! Ob koncu se je zahvalila svojim staršem za vso pomoč, sošolcem pa želela obilo uspeha v bodočnosti.

S tem je bil zaključen radijski spored na 3EA. Vmes so bile odigrane orkestralne skladbe, prvo študentovska tradicionalna "Torej veselimo se", potem pa dve skladbi Antona Lajovica (1878–1960), s katerima je dvignil slovensko glasbo na višino sodobne evropske umetnosti.

Prvo viktorijsko maturantsko leto se je zaključilo z maturantskim večerom (dne 7. novembra) v tradiciji slovenskih študentov. Razlika je bila v tem, da so prisostvovali tudi svojci. Tudi ti so se veselili ter proslavljali uspeh svojih hčera in sinov, uspeh, ki so si ga z njimi do neke mere delili. Saj so jim v mnogem morali pomagati in obnavljati svoje zastarelo znanje. Vsi so se prijetno zabavali ob jedachi in pijači ter zvokih alpske muzike, ki je tudi del slovenske narodne omike.

Ob pogledu na to mlajšo generacijo je vsakdo občutil njihovo vrednost, ki se kaže tako zgovorno v ukaželjnosti in lepem vedenju. Zanimiva je ugotovitev, da vsi maturanti izhajajo iz spoštovanja vrednih družin, ki v dejanju kažejo, kar drugi, nekateri mnogo glasnejši, samo govorijo. Otroci znajo to ceniti, kakor iskreno cenijo tudi slovenski jezik in slovensko kulturo.

„NAJVEČJA NAGRADA ZA ČLOVEKOV TRUD NI TISTO, KAR BO ZANJ DOBIL, TEMVEČ TISTO, KAR BO POSTAL.“

Ni moder, kdor veliko reči zna, ampak ta, kdor zna, česar mu je treba.

(Slovenski pregovor)

Ni pomembno, koliko znaš, ampak kako znaš.

(Francoski pregovor)

IZJAVA, ki smo jo katoliški škofje dali na letošnjem pomladanskem zasedanju Škofovske konference Jugoslavije, del državnih predstavnikov in družbeno-političnih delavcev razlaga kot nedopustno, če ne že sovražno vmešavanje Cerkve v politične zadeve države.

Zaradi tega katoliški škofje, zbrani na jesenskem zasedanju Škofovske konference Jugoslavije pri Mariji Bistrici od 6. do 8. oktobra 1981, dajemo naslednjo enoglasno izjavo:

1. Odločno vztrajamo pri izjavi, ki smo jo dali za javnost dne 30. aprila 1981. Poudarjamo, da se ne ukvarjamo s politiko, kadar opravljamo svoje škofovsko poslanstvo in v imenu evangelija branimo človeka, zlasti še njegovo pravico do neoviranega izpovedovanja vere in pravico "do izrekanja npravne sodbe, kadar to zahtevajo osnovne pravice človekove osebe ali zveličanje duš" (prim. Izjavo z dne 30. aprila 1981 in 2. vatikanski koncil, CS 76).

2. Ob tej priložnosti z žalostjo ugotavljamo, da se mladim vernikom v osemletki, na srednjih in visokih izobraževalnih ustanovah prikazuje marksistični ateizem kot edini znanstveni svetovni nazor, kakor je razvidno tudi iz šolskih učbenikov. Na neznanstven način se razlaga nastanek vere, neobjektivno se prikazuje Kristusova oseba in v večjem delu tudi zgodovina katoliške Cerkve. Takšno razlaganje mladim vernikom vsiljuje sklepanje, da sta vera in Cerkev dejanski zavori znanosti in slehernega napredka ter vzbujajo v njih tesnoba občutek neugodja in manjvrednosti, ker verujejo in so vključeni v katoliško Cerkev.

Pri Mariji Bistrici, dne 8. oktobra 1981.

JUGOSLOVANSKI ŠKOFJE

Kar je duhovno lepo, nikdar ne umrje, vedno očara, vedno priklepa nase. In to potrebujemo vsi. Priklenjenost na jezik, na domačo besedo, na domačo pesem, na slovensko molitev, na prijaznost, preprostost, iskrenost. Kadar žebramo, ne žebrajmo le kot posameznik za posameznika, prijatelj za prijatelja. Žebrajmo kot skupnost! Ne le za ohranitev zunanjih dobrin, bolj za ohranitev duhovnih. Za ohranitev domače besede, za trden značaj, za voljo in pogum, da bi upali ta značaj vedno povsod kazati. Niso materialne dobrine, ki ohranjajo narod — duhovne dobrine so tiste, ki vežejo na široko in na globoko. To so vezi, ki gredo čez meje in čez kontinente, ki nas vežejo v veliko slovensko družino. To so vezi, ki prinašajo blag občutek, da smo drug drugemu potrebni.

KAREL MAUSER

IZJAVA Škofovske konference Jugoslavije

3. Menimo, da je protiustavno, protizakonito in nasprotno osnovnim človekovim pravicam, če lahko katerikoli novinar ali javni družbeni delavec brez objektivno utemeljenih razlogov in dokazov napada verske predstavnike in katere koli druge osebe ter jim pripisuje najtežje politične krivde in namene, medtem ko se ti ne morejo na enak način braniti v istih sredstvih javnega obveščanja. Resnicoljubnost, pravičnost in objektivnost pri proučevanju dogodkov, oseb in same Cerkve so nujne predpostavke prištnega humanizma in pogoji za zgraditev človeških odnosov med ljudmi ter za mirno skupno življenje v svobodi.

4. Na koncu izjavljamo, da smo na temelju evangelija in cerkvenega nauka globoko prepričani, da je razpihovanje sovraštva škodljivo, medtem ko je edina konstruktivna pot do napredka naše družbene skupnosti dialog, ki temelji na resnici, medsebojnem spoštovanju in ljubezni.

„Vzgoja je ljubezen in dober zgled“

Ta rek bi nam moral biti vsak hip, vsak dan znova močno v zavesti. Vzgoja otrok in mladostnikov je težka, a če bi se mi ravnali po tem reku, bi bila za nas vse veliko enostavnejša, brez težkih skrbi in razočaranj.

Vzgoja je ljubezen...

Toliko smo že slišali o ljubezni, da nam je morda že odveč o tem govoriti. Ali pa mislite, da je v nas dovolj prave ljubezni do naših otrok? — Zase sem prepričana, da ne. Upam si trditi, da se moramo vsi od kraja vsak dan znova učiti bolj prav in brezpogojno ljubiti.

Današnji čas, čas silovitega tehničnega napredka, visokega življenjskega standarda, je kakor brez duše. Vedno več mater je zaposlenih. Zato imajo vedno manj časa za družino. Kaj je bolj važno — največja hiša na vasi, največji in najmodernejši avto, barvasti televizijski aparat... ali umirjena, zadovoljna žena v urejenem domu, kjer se počuti vsa družina

najboljše? — Od dela utrujena žena težko mojstri svojo nalogo doma. Preobloženi z delom se pridruži nehote nervoza. Zmanjkata ji čas in umirjenost za otroke. Taki otroci pogrešajo materino toploto.

Vsak otrok brezpogojno potrebuje za dober razvoj duše in telesa ljubezen, ljubezen in še ljubezen. Ljubezen je življenje. Starši moramo biti pripravljeni brezpogojno sprejeti in radi imeti vsakega otroka, naj bo „punčka ali fantek“, inteligen ten ali manj nadarjen, miren ali živahen, pohabljen. Vsi so nam dar božjih rok. Vsi so sad naše ljubezni, del nas samih, vendar ne naša last.

V družini naj otrok čuti toplo zavetje ob vsakem času. Čuti

naj dobrotno materino roko, ki je vedno pripravljena dajati in pomagati. Doživlja naj očetovo modrost in varstvo v in izven družine. Čuti naj ljubeče srce obeh, ki hoče otrokom samo dobro. Otroku naj družino doživi kot enoto, ki se imenuje „mi“. Kdor ne doživi družinske povezanosti v ljubezni, je za celo življenje revež. (Naj tu omenim, da molimo v naši družini kratko skupno „našo“ molitev drug za drugega „...za vse dobro za dušo in telo“.)

Ljubezen staršev do otroka ne sme nikoli prenehati. Tudi tedaj ne, ko otroci doraščajo in začno morda dvomiti o pravilnosti naše vzgoje; dvomiti o veri, ki so jo od nas kot otroci prevzeli. Prav tedaj, ko so polni dvomov in iščejo pravi smisel življenja, so najbolj potrebni naše ljubezni, ki vse razume, vse potrpi, marsikaj tolerira, zaupa in zna čakati. Zaupajmo

Iz testamenta
ustreljenega
Martina Luthra Kinga

Na moj smrtni dan . . .

KAJ BI RAD,

DA BI NA MOJEM GROBU REKLI

Mislím, da tu in tam vsakdo izmed nas premišljuje o dnevu, ko bo žrtvovan končnemu življenjskemu imenovalcu — kl mu mi pravimo smrt. Vsi premišlujemo o tem. Tu in tam tudi sam premišlujem o svoji lastni smrti, o svojem lastnem pogrebu, pa ne žalostno in bolno. In tu in tam se vprašam, kaj bi rad, da bi na mojem grobu rekli. Zato vam danes prepuščam besedo.

Če bo kdo od vas poleg, ko bom moral srečati svoj dan, ne maram dolgega pogreba. In če bo kdo hotel imeti zahvalni govor, mu recite, naj nikar predolgo ne govori. Včasih se sprašujem, kaj bi rad, da bi rekli. Recite jim, naj ne omenjajo moje Nobelove nagrade za mir, to ni pomembno. Recite jim, naj ne omenjajo, da sem dobil še tristo ali štiristo drugih nagrad. Tudi to ni pomembno. Recite jim, naj ne omenjajo niti, v kakšne šole sem hodil. Rad pa bi videl, da bo kdo tisti dan omenil, da je ... Martin Luther King ml. poskušal žrtvovati svoje življenje, da bi služil drugim. Rad bi, da bi nekdo tistega dne rekel, da je ... Martin Luther King skušal ljubiti.

Recite tistega dne, da sem skušal biti pravičen ob svojem vprašanju. Recite, da sem poskušal nahraniti lačne. Recite, da sem vse svoje življenje hotel obleči gole. Recite, da sem vse svoje življenje poskušal obiskati tiste v zaporu. Recite, da sem hotel ljubiti humanost in ji služiti.

Da, če boste rekli, da sem bil prvi bobnar, recite, da sem bil prvi bobnar za pravico, recite, da sem bil prvi. Za seboj ne bom zapustil denarja, ne bom zapustil niti dobrih, še manj razkošnih stvari. Za seboj bi rad zapustil le posvečeno življenje.

In to je vse, kar bi vam rad povedal ... Če bom komu smel pomagati vzdolž poti, če bom koga razveselil s pesmijo ali besedo, če bom smel komu pokazati, da je hodil napačno pot, potem moje življenje ne bo zaman. Če bom smel opravljati svojo dolžnost, kot bi jo morali kristjani, če bom smel svetu prinesiti odrešitev, če lahko raztrosim sporočilo, kot me je učil Gospod, potem moje življenje ne bo zaman.

trdno, da „jabolko ne pade daleč od drevesa“, pa če je še tako hud vihar. Nudimo jim toploto in prijetnost doma, kljub vsemu neprijetnemu. Prišli bodo na pravo pot, čeprav se nam zdi včasih že skoraj vse izgubljeno.

Otrokom skušajmo življenje napraviti čim lepše. Uživajo naj čim več veselja. Vendar naj otroci doživijo, da življenje ni samo veselje, ampak tudi žalost, bolečina, odpoved, samopremagovanje. Prava ljubezen mora biti tudi trda, če je potrebno.

Da pa bomo starši in vzgojitelji zmogni nuditi otrokom brezpogojno ljubezen, se moramo v ljubezni vsak dan znova vaditi. Sami vemo, kako slabotni smo. Trud nam bo tisočkrat poplačan. Življenje se nam bo zdelo vrednejše. Bolj srečni in zadovoljni bomo. Zlasti pa ne bomo imeli posebnih težav z otroki, kar se tiče vzgoje. In s temi našimi vajami v ljubezni, bomo otrokom obenem dajali dober zgled.

A. V.

p. basil lipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

10. novembra 1981 •

• Komaj nekaj tednov je, kar smo pokopali Vogri-govo mamo, zdaj pa je nenadoma odšel za njo tudi njen soprog. **ANTON VOGRIG** je bil dne 3. novembra ravno na obisku pri svojem sinu v Baxterju, ko se je iznenada, brez kakega predhodnega znaka, zgrudil zadet od kapi.

Pokojnik je bil rojen 13. oktobra 1905 v vasi Grmec, Beneška Slovenija. Leta 1935 se je v Klodiču poročil z Jolando Tomasetig in leta 1938 sta emigrirala v Avstralijo. Sem sta prišla z zadnjo potniško ladjo, ki je pred zadnjo vojno potovala na peto celino. S trudom svojih rok sta si pripravila domek in lepo vzgojila sedem otrok, od katerih so vsi živi. Žal so zdaj v teku petih tednov tako nepričakovano izgubili oba starša. Naše sožalje njim in njih družinam!

Pogrebna maša je bila 6. novembra v farni cerkvi sv. Antona v Noble Parku, grob pa je našel pri svoji zvesti življenjski družici na pokopališču Springvale. R.I.P.

• Kar lepo število se nas je zbralo na prvo novembrsko nedeljo na keilorskem pokopališču. Tam je največ naših grobov. Prav je, da jih enkrat na leto obiščemo kot narodna skupina, da vsak grob blagoslovimo in da skupaj pomolimo za vse. Seveda vključimo tudi naše drage, na katerih grobove ne moremo. In pa vse one rojake, za katerih grobove nihče ne ve. Bog vedi, koliko jih je že po širni Avstraliji...

Nabirka na pokopališču za vzdrževanje naših skupnih grobov je letos prinesla vsoto \$194,37. Bog povrni vsem darovalcem!

Naj se ob tej priliki tudi zahvalim družini Kurinčič, ki živi v bližini in od časa do časa pogleda na grobove ter pokosi travo. Zelo sem jim hvaležen.

Slovensko Društvo Melbourne je tudi letos priredilo spominsko svečanost pri kapelici, ki jo je postavilo na svojem gričku v spomin pokojnim. Tudi tam se nas je zbralo kar precej in upam, da bo to postala vsakoletna tradicija. V spomin na pokojne člane so prisotni ob tej priliki zbrali za bodoči Dom počitka leto vsoto 158 dolarjev, upokojenci pa so od srečolova na svojem sestanku dodali še deset dolarjev. Bog povrni vsem!

• Iz srca se zahvalim pleskarjema Laukovemu Marjanu ter njegovemu zetu Leonu Ujčič: za našo cerkvico sta žrtvovala dva dni, da bo lepša. Prebarvala sta vidno strešno železno ogrodje, ki je bilo od zadnjih popravil cerkvenega stropa vse zamazano. Zdaj me spet ni več sram, če kdo med mašo pogleda proti stropu...

• Pred nami je obisk škofa—pomočnika Erica Perkinsa, ki bo z našo družino božjega ljudstva ob priliki proslavljanja 25—letnice stalnega slovenskega dušnega pastirstva v Melbourne, na nedeljo Kristusa Kralja (22. novembra). Ob tej priliki bo tudi trinajstim kandidatom podelil zakrament potrjenja.

Menim, da je prav, da takele obletnice ne gredo neopaženo mimo. Mejniki razvoja naše etnične skupine so. Tudi avstralske katoličane z duhovniki in škofi vred je dobro od časa do časa spomniti, da so med verniki tudi Slovenci. Nič ni važno, ali je duhovniku ime Peter ali Pavel — 25 let je preteklo, kar ga slovenski priseljenci v Melbourne imajo. Samo želeli bi bilo, da bi ga vsi res tudi znali uporabiti v svojo duhovno korist.

• Nekdo me je vprašal, zakaj letos nisem objavil nobene slike Dneva ostarelih. Res, prej je imel s tem veselje p. Stanko, lani je nekaj fotografiral br. Bernard. Letos sem naročil našega rednega fotografa, on pa je pozabil, za katero uro sva se zmenila. Prišel je prepozno in ujel samo še repek dneva: ko so naši upokojenci že odhajali. Žal mi je, a tako se včasih zgodi.

• PRVO OBHAJILO bomo imeli na zadnjo novembrsko nedeljo — predstaviti smo ga morali zaradi škofovega obiska in birme. Bo med deseto mašo in upam, da bo lepo slavlje tudi za nas vse. Le naj nam vzbudi spomine na daljna leta, ko smo bili mi prvoobhajanci! Ob pogledu na te srečne otroke se še mi poživimo v veri in resnem življenju po njej!

• Precej je že povpraševanja, kako bo letos z našo počitniško kolonijo na Mt.Elizi. Da, tudi za letošnje počitnice sem rezerviral celotno stavbo — naša bo za

tri tedne. Prelepa prilika je, da bi jo izgubili, saj sem prepričan: če jo le ene počitnice damo iz rok, nam bo ušla za vselej. Na urađu sem zvedel, da je vsako leto več kandidatov zanj. Mi imamo na srečo prednost, ker smo tam že precej počitnic. Menim, da primernejšega kraja za našo kolonijo na morju res ne bi mogli najti.

Mt. Elizo imamo na razpolago prve tri januarske tedne:

Prva skupina (družinska): od nedelje 3. januarja popoldne pa do sobote 9. januarja popoldne.

Druga skupina (deklice): od nedelje 10. januarja popoldne pa do sobote 16. januarja popoldne.

Tretja skupina (dečki): od nedelje 17. januarja popoldne pa do sobote 23. januarja popoldne.

Za prvi – družinski teden je že nekaj prijav. Družine, ki nameravajo iti, naj ne odlašajo s prijavo predolgo!

Za udeležence dekleškega in fantovskega tedna bo letos starostna meja: do štirinajstega leta. Za starejše pa velja: samo v slučaju, če bo ostalo kaj prostora in še to po izbiri prijavitelcev. Nekaj starejših deklet in fantov bom vsekakor vzel za pomoč.

Pretekli počitniški tedni so me prepričali, da je ta sprememba nujna. Mladi bodo bolj zadovoljni in tudi ubogali bodo rajši brez slabih zgledov. Neverjetno je, kako lahko skupina dveh ali treh uniči vse skupno prijetno počitniško življenje. Namesto da bi se v teh dneh lepih prilik z duhovnikom zblížali, je prepad na koncu še večji. (In to me kot duhovnika najbolj boli).

Koliko bo letos stalo na osebo, še ne morem reči. Lani smo ohranili staro ceno in komaj pokrili stroške. Letos bo gotovo še težje. Vsekakor bomo ceno pravočasno objavili.

Tudi že zdaj vabim prostovoljke za kuhinjsko osebje. Čim prej dobim imena, tem bolj bom hvaležen ter zadovoljen, saj nam vsako leto prav namestitev počitniških delovnih moči do zadnjega pri naša veliko skrbi.

- Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v decembru (4. dec.) in na praznik Brezmadežne (torek 8. decembra). Vabljeni! – Božični spored in tudi spored predbožičnih obiskov naselbin ter prilik za zakrament sprave boste pravočasno dobili.

- G.Vinko Zaletel nam je iz Koroške poslal spet nekaj lepih slovenskih božičnih voščilnic. Prodajali jih bomo po 25 centov, kar bo šlo v Sklad za Dom počitka. Enako tudi na roke umetniško izdelane božične voščilnice (po 50 centov), ki nam jih je z na enak način okrašenim pisemskim pa-

pirjem v isti namen poklonila rojakinja-umetnica ga. Romana Favier-Zorzut. Obema dobrotnikoma iskrena zahvala!

- Krst moram omeniti v zadnjem mesecu en sam: 18. oktobra so iz North Altone prinesli **Tanjo Nataljo**, prvorojenko mlade družine Roberta **Rasen** in Marije r. Brne. Naše čestitke!

- Poroke pa smo imeli v slovenski cerkvi tokrat tri: – Dne 31. oktobra sta si pred našim oltarjem podala roke **Alojz Nemec** in **Joanne Etera Paracki**. Ženin je iz prekmurske družine, ki živi v St. Albansu, rojen in krščen pa je bil v taborišču Latina (Italija). Nevesta je iz Dandenonga, po očetu madžarskega, po materi pa grškega rodu. – Dne 7. novembra sta si obljubila zakonsko zvestobo **Milenko Stanič** in **Majda Leban**. Ženin je iz Istre, rojen na Sušaku in krščen na Reki, nevesta je rojena že tukaj v Melbourneu in krščena v Glenroyu. – Isti dan sta se poročila tudi **Atilio Žužič** (njegova prva žena Zorka je umrla v nesreči leta 1974) in **Ana Golob**. Oba sta iz Istre: ženin iz Žužičev, krščen pri Sv. Ivanu od Šterne, nevesta iz Šuškalcev in krščena v Beramu.

Vsem trem parom obilo božjega blagoslova na novo življenjsko pot!

- Veselo smo bili presenečeni, ko so novice viktorijskega ministrstva za priseljenstvo in etnične zadeve (News Release, 5. okt. 1981) prinesle poročilo, da je vlada odobrila poklon 500 dolarjev naši Baragovi knjižnici. Minister Hon. J.G. Kennett je ob tem poudaril visoko kvaliteto naše knjižnice ter zanimanje nove generacije slovenskih priseljencev za materin jezik in kulturno dediščino. To je bil za ministra znak, da se bo razvoj knjižnice nadaljeval in zasluži podporo. Poudaril je, da vlada rada pomaga zlasti tam, kjer vidi lastno iniciativo organizacij, voljnih kaj storiti za skupnost.

Iskrena zahvala ministrstvu – v upanju, da bo ček kmalu prišel. Naj se ob tej priliki zahvalim tudi voditeljici knjižnice gospe **Mariji Oppelt** ter vsem pomočnikom. V veselje dodam, da je dodatno knjižno omaro g. Čelhar že skoraj končal. On je napravil ob pričetku knjižnice tudi ostale omare, v katerih pa prostora za knjige že občutno zmanjkuje.

- **MIKLAVŽEVANJE** bomo imeli v naši dvorani na prvo nedeljo v decembru po deseti maši. Letos je to ravno dan svetega Miklavža. Napravite veselje otrokom in jih pripeljite. Ob tej priliki bodo zopet nastopili otroci Slomškove šole.

Darila prinesite za oder pred deseto mašo, ali pa že dan prej v kuhinjo Baragovega doma.

izpod

triglava

EDVARD KOCBEK je dne 3. novembra umrl v Ljubljani, v 78 letu starosti, telesno in duševno strtlj po težki bolezni. Bil je znan kot pisatelj in pesnik, esejist in publicist, prevajalec in urednik. Pod vplivom sodobne francoske pesniške šole je zrastel v poeta, ki je dal naši literaturi vrsto pomembnih pesniških zbirk. Kot vodja krščanskih socialistov, ki so se ob okupaciji pridružili OF, so ga očetje slovenske rdeče revolucije temeljito izrabili v svoje namene. Vso revolucijo jim je veljal Kocbek za koristni priveseček, ki je odlično služil za slepitev vernih množic. (Bil je član Izvršnega odbora OF, član AVNOJ-a, poverjenik za prosveto v NKOJ 1943, podpredsednik prezidija skupščine ljudske republike Slovenije in član glavnega odbora OF.) Po končani revoluciji so ga poslali za ministra v beograjsko vlado, da so medtem lahko "tovariši uredili Slovenijo po svoje", kot se je pred nekaj leti Kocbek sam izrazil. Ko režimu ni bil več potreben, so ga odvrgli kot umazano kunjo. Za sedemdesetletnico je doživel napad v ljubljanskem "Delu" in se niti ni mogel zagovarjati. Zato pa je leta 1975 v Trstu izšel njegov znameniti intervju, ki je veliko razkril in tudi javno ožigosal krivdo komunističnega režima ob množičnem pokolu tisočev po koncu vojne. "... Tako dolgo se ne bomo znebili preganjave in more, dokler javno ne priznamo svoje krivde, svoje velike krivde. Brez tega dejanja Slovenci ne bomo nikoli

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

stopili v čisto in jasno ozračje prihodnosti," je dejal med drugim. Po težkih napadih so mu odvzeli potni list ter ga prisilili k molku. Ko se je v bojazni uklonil in so spoznali, da jim ni več nevaren, so mu končno dovolili izdajo poslednje knjige.

Zdaj Kocbek že v vsej jasnosti vidi resnico, ob kateri je bil v življenju tako naivno slep. Naj mu usmiljeni Bog, v katerega je veroval in upal, šteje v očiščene "preganjavico in moro", ki sta ga očitno mučili vsa povojna leta! R.I.P.

KROPA na Gorenjskem, znana po svojih kovanih železnih izdelkih, je slavila visoki jubilej: 500-letnico svoje farne cerkve sv. Lenarta. Na 20. septembra so imeli med sabo nadškofa Šuštarja. Poleg cerkvene slovesnosti so priredili tudi enourni kulturni spored pred cerkvijo, ki so mu dali naslov "Kropa včeraj in danes". Ob visokem jubileju so odkrili spominske plošče petindvajsetim župnikom, ki so v petih stoletjih pasli kroparske duše.

Kroparji so se za proslavo jubileja lepo pripravili. V slabih treh mesecih so obnovili podobo svoje cerkve: položili so nove ploščice, naredili nove klopi in okna, uredili zlebove in asfaltirali prostor okrog cerkve. Pri delu je bilo precej prostovoljcev, 117 faranov pa je prispevalo svoj delež v denarnih darovih.

ZDRAVILNA ZELIŠČA Slovenija kar dobro izvažajo. V prvem polletju leta jih je podjetje "Sud-est" prodalo zahodni kozmetični in farmacevtski industriji v vrednosti 25 milijonov dinarjev. Vsa zelišča izvažajo v surovem stanju, radi pa bi izvažali polizdelke, kar bi vsekakor povečalo dobiček.

Eno najbolj iskanih zelišč za izvoz je lubje krhlike. Uporabljajo ga pri izdelovanju brezdimnega smodnika.

NOVI ZAKON baje pripravlja zvezna vlada, po katerem bo treba za vsak prehod preko meje s potnim listom plačati posebno takso v višini 1.500 dinarjev. Zato so Jeseničani kar navalili na prepustnice za maloobmejni promet, kot pove poročilo. Do konca septembra so jih na Jesenicah izdali toliko, da je zmanjkalo formularjev.

REKORD svoje vrste je dosegla župnijska gospodinja ANA ŠETINA, ki jo Knežčani med nami (in menda je pol Knežčaka v Avstraliji!) gotovo dobro poznajo. Ana obhaja letos šestdesetletnico, kar dela v knežaskem župnišču. Pa ni videti, da bi njene telesne moči kaj pojenjale. Njena življenjska pot se je začela pod Šmarno goro pri Ljubljani v oktobru leta 1895. Leta 1912 je prišla s svojim bratrancem

-duhovnikom Jožefom Lebanom v Košano, nato v Slavino, leta 1918 v Trnovo, kasneje pa v Knežak. Vsega skupaj žrtvuje Ana kot gospodinja po župniščih že lepo dobo 72 let.

Za svoj delovni jubilej zasluži knežaska farovška gospodinja pozdrave in čestitke tudi iz daljne Avstralije. Zlasti seveda od naših Knežaćanov.

“**PRAZNIK SUHE ROBE**” jr postal za Ribnico že tradicionalna vsakoletna prireditev. Letos so jo spet praznovali na prvo septembrsko nedeljo. Stari običaji in odlična ribniška kuhinja so privabili nekaj tisoč ljudi od blizu in daleč. Dolga povorka narodnih noš in tipičnih ribniških krošnjarjev z visokimi krošnjami na ramah je bila kaj pestra za radovedne gledalce, številni kramarji ob svojih stojnicah pa so tudi kar pridno prodajali svojo pisano robo.

NA KOROŠKEM je dne 22. septembra v 75 letu starosti umrl salezijanski duhovnik in priznani glasbeni strokovnjak in skladatelj **prof. Silvester Mihelič**. Povojni begunci lienskega in špitalskega taborišča se ga bodo spomnili, saj je kljub težkim razmeram prav po njegovi zaslugi slovenska narodna in cerkvena pesem živela in vsem dajala moči. Ko se je večina beguncev izselila preko morij v nove domovine, je on ostal na Koroškem, kjer so tako potrebovali slovenskih duhovnikov. Od leta 1975 je bil župni upravitelj v Tinjah. Pokopali so ga na tamkajšnjem pokopališču. Pri pogrebu so mu zapeli tudi eno njegovih najlepših pesmi: O Gospa, o Mati moja.

PO PODATKIH Zavoda za statistiko je Slovenj Gradec drugo najdražje mesto v Sloveniji. Pred njim je samo Koper — kar zadeva kmetijskih pridelkov. Najcenejše mesto v Sloveniji pa je Murska Sobota.

VSI TRIJE slovenski dnevnik — ljubljansko “Delo” in “Dnevnik” ter mariborski “Večer” so v hudih finančnih težavah. Samo “Dnevniku” se je posrečilo polletje zaključiti brez izgub. “Delo” je bilo ob polletnem obračunu za 30 milijonov “v luknji”, “Večer” pa ima izgube za 11 milijonov. Tem gospodarskim problemom pa se je pridružilo še pomanjkanje roto papirja, ker ga papirnica raje izvažata, da dobi potrebne devize. “Delo” je moralo zato skrbeti svoj obseg za deset odstotkov, “Večer” pa kar za dvajset.

ZLATARNE delajo vedno manj nakita, se glasi poročilo iz Celja. Leta 1975 so naredile okrog 5800 kilogramov nakita, letos pa komaj 2000 kilogramov. Na padec je vsekakor vplivala visoka cena zlata, pa tudi izredno visoke uvozne dajatve, po svoje pa je pripomogla tudi ilegalna trgovina z zlatom. A vseeno

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune (“Income tax return”), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

**V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG**

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — “Tariff. Companies”.

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

so se tudi letos slovenski zlatarji odločili za razstavo in sodelovali bodo spet v New Yorku na vsakoletni svetovni razstavi nakita.

LETOS so ameriški Slovenci obiskali naše rojake v zamejstvu. Clevelandski pevski zbor “Korotan” je gostoval po Primorskem in Goriškem ter na Koroškem in s svojimi odličnimi nastopi žel povsod lepo priznanje. Naši primorski rojaki so se od “Amerikancev” poslovili v Števerjanu, kjer so jim pripravili prijeten večer. Organizator slavlja je bil vodja ansambla Lojze Hlede. Števerjanski župan Stanislav Klanjšček je odhajajočim tole povedal: “Prepričan sem, da je nova domovina, v kateri živite, res svobodna ter vam tako omogoča razvoj na vseh poljih človeškega udejstvovanja. Želim, da bi od nas odšli v zavesti, da ste nam pri srcu in da pozorno spremljamo vaše delo za ohranitev slovenske besede v svetu. To naj bo naše poslovilno voščilo, ko odhajate k našim rojakom na Koroško in se vračate v vašo ameriško domovino.”

S pevskini zborom “Korotan”, ki šteje 75 pevcev, je gostovala tudi folklorna plesna skupina “Kres”, ki ima sedem parov plesalcev. Obe ustanovi združujeta clevaldno slovensko mladino, povečini tam rojeno prvo generacijo povojnih beguncev. Povečini so študenti raznih univerz.

“Korotan” obhaja letos tridesetletnico obstoja in se je v tem obdobju res lepo razvil.

KRISTUSOVO KRALJESTVO

JE NEUNIČLJIVO (Dan 7, 13—14).

Berilo iz knjige preroka Danijela.

Gledal sem v nočnih videnjih.

oblakih neba je prišel Sin človekov
je do Starofetnega, in privedli so ga
Dana mu je bila oblast, čast in kralj
vsa ljudstva, narodi in jeziki so mu
Njegova oblast je večna, neminljiva
in njegovo kraljestvo neuničljivo.

Iz svetega evangelija po Janezu

Tisti čas je Pilat rekel Jezusu
judovski kralj?“ Jezus je odgovoril:
praviš to sam od sebe, ali so ti
drugi povedali?“ Pilat je odgovoril:
mar jaz Jud? Tvoj narod in veliki
niki so te meni izročili. Kaj si ti
Jezus je odgovoril: „Moje kraljestvo
od tega sveta; ko bi bilo moje kraljestvo
od tega sveta, bi se moji služabniki
jevali, da bi ne bil izročen Judom.
pa moje kraljestvo ni od tod.“ Rekel
je tedaj Pilat: „Torej kralj si?“ Jezus

”KRALJ SEM!”

KLJUB TEMU, da beseda “kralj” ni kar nič več moderna, nas vseeno nekako prevzame. Saj še čutimo, da vsebuje oblast in moč. Samo prelistajmo zgodovino, pa hitro vidimo, da je prav z ozirom na kralje zelo zgovorna. Kaj vse nam pripoveduje o njih! Domala sleherna stran preteklosti nam govori o slavnih in mogočnih kronanih glavah. Nekatere so hotele res pravično vladati svojemu ljudstvu. Med njimi so tudi kralji, ki so se v življenju resno trudili kroni dodati tudi svetniško gloriolo: na svojem visokem in odgovornem položaju so ponižno služili Bogu in danes

jih častimo med svetniki. Je pa zgodovina tudi polna krutih in neusmiljenih kraljev, ki so izrabljali svojo vladarsko oblast ter bili strah in trepet podložnim...

Kakor ob potresu so se zlasti v našem stoletju zamajali kraljevski troni. Kraljestva in carstva so pričela razpadati, mnogim vladarjem so odvzeli krone ter jih pognali iz dežele, če jih niso celo surovo usmrtili. Ljudstva so si izvolila nove voditelje, ali pa jim je zavladal samozvanec in kraljevanje je nadomestila diktatura.

V tak nemiren čas prevratov in številnih državnih sprememb po svetu je papež Pij XI. leta 1925 postavil novo znamenje upanja — praznik KRISTUSA KRALJA. Pokazal je svetu na Njegovo pravično oblast, ki je večna, kajti “Njegovega kraljestva ne bo konec”.

Zanimivo je dejstvo, da Kristus v življenju svojega javnega delovanja ni nikoli izjavljal, da je kralj. Četudi je velikokrat govoril o božjem kraljestvu. Vemo, da so ga ljudje hoteli s silo postaviti za kralja v upanju, da jim bo dajal kruha v izobilju.

Božja beseda

odgovoril: „Tako je, kralj sem. Jaz sem za to rojen in sem za to prišel na svet, da spričam resnico. Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas.“ (Jan 18, 33b–37).

Iz svetega evangelija po Luku.

Tisti čas so Jezusa zasmehovali pravaki z ljudstvom vred in so govorili: „Druge je rešil, naj reši sebe samega, če je on izvoljeni božji Maziljenec.“ Posmehovali so se mu tudi vojaki, ki so pristopili in mu podajali kisa ter govorili: „Če si ti judovski kralj, reši se!“ Bil je nad njim tudi napis: „To je judovski kralj.“ Eden izmed obeh hudodelcev, ki sta visela, se mu je rogal, govoreč: „Ali nisi ti Kristus? Reši sebe in naju!“ Oglasil pa se je drugi in ga svaril: „Ali se tudi ti ne bojiš Boga, ko si v isti obsodbi? In mi dva po pravici, kajti prejemava primerno temu, kar sva storila, ta pa ni storil nič hudega.“ In rekel je: „Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!“ Rekel mu je: „Resnično, povem ti, danes boš z menoj v raju.“ (Lk 23, 35–43).

Toda takrat se je umaknil njih željam. Odločno pa je izpovedal svoje kraljevsko dostojanstvo ob koncu, tik pred svojo usmrtnitvijo, ko je stal vklenjen in ves krvav pred zastopnikom mogočnega rimskega cesarja kot hudodelec, obtožen zločinov. Takrat je brez obotavljanja potrdil sodnikovim vprašanjem: „Tako je, KRALJ SEM, toda moje kraljestvo ni od tega sveta . . .“

Nedelja Kristusa Kralja, ki jo praznujemo kot zadnjo nedeljo v cerkvenem letu (letos 22. novembra), je v bogoslužju v znamenju oblasti in moči. Toda ta oblast, to kraljevanje je dokaj različno od naših človeških predstav. Kristus pri obsodbi. Kristus na križu. Ali more biti kdo, ki je tako „počasčen“ in tako „povišan“, ob tem zares kralj? Še več, saj mu pravimo celo Kralj kraljev? Kaj ni to nasprotje samo v sebi? To nasprotje je pisatelj Dostojewski po svojem „Velikem inkvizitorju“ takole izrazil: „Če bi imel krono in sulico, bi se ti vsi radovoljno podvrgli. V eni sami roki bi bila združena oblast in moč nad telesi in dušami, in

začelo bi se kraljestvo večnega miru. A to priložnost si zamudil . . .“

Kristus je hotel kraljevati, ni pa hotel s tem obvladati drugih. Tako delajo nasilneži, ki prihajajo z diktaturo. On pa je zavladal s tem, da se je prostovoljno izročil svojim nasprotnikom in zaničevalcem. Tako jim je hotel omogočiti nov začetek. „Ljubil nas je, ko smo bili še grešniki,“ beremo v pismu Rimljanom. Taka ljubezen presega vse človeške zmožnosti, zato je potrebno, da ob tem dejstvu spremenimo svoje mnenje. Bog sam se nam razodeva v tej ljubezni, ljubezen je moč božja. Iz nje veje pravo kraljevsko dostojanstvo Jezusa Kristusa Kralja. Ljubezen, edino ljubezen je tisti imenovalec, na katerega je Jezus položil vso svojo moč in oblast. Ni se umaknil celo zadnjemu koraku ljubezni – smrti na križu. Tako more tudi takrat in še zlasti takrat, ko bo „povišan“, vse pritegniti nase . . .

Marsikdo se je že in se še spotika ob križ. Toda prav križ je znamenje neskončne ljubezni božje do nas ljudi. Moč, oblast ljubezni je bila izpričana na križu. Kaj ni prav ta navidezna nemoč edina zdravilna moč za posameznika in za naš svet? Saj ne usužnjuje, temveč osvobaja. Ne živi od nemirov, temveč vodi k spravi. Edino ona nam kaže v prihodnje življenje kraljevanja z Bogom.

Kristus – Kralj! Ne šele ob koncu človeške zgodovine, že zdaj in v vsakem času hoče vzpostaviti svoje kraljestvo miru in ljubezni v srcih, v družinah, v Cerkvi in med narodi. Kjer koli sprejmemo njegovo blagovest in iščejo resnico, se trudijo za pravico in mir, se žrtvujejo v ljubeči skrbi za bližnjega, kjer hodijo za križanim Kraljem s težo svojega vsakdanjega življenja, tam je božje kraljestvo, pa četudi v vsej človeški slabosti in grešnosti. Razumeti moramo, da so Kristusa Kralja sile teme spravile na križ. Tudi v božje kraljestvo na zemlji se vedno zaganja moč teme. „Nočemo, da bi vladal nad nami! . . .“ je stalni klic, ki odmeva preko sveta. Ta uporni klic ni pojenjal prav od takrat, ko ga je spočela od pismoukov in farizejev zapeljana judovska množica pred Pilatovo palačo. A kjer odklanjajo Njegovo kraljevanje, zaidejo v življenjske zmote, postanejo sužnji greha in strasti ter zastrupijo čiste vrelce srečnega življenja. Njih konec je poguba.

„Pridi k nam tvoje kraljestvo. . .“ je naša vsakdanja prošnja v očenasu. Naj bo zares premišljena in iskrena, vsa predana Kristusu Kralju, ki naj vlada nad nami! Ko „polni blaženega upanja pričakujemo prihod našega Odrešenika“ in Kralja, mu spet in spet obljubimo vdano zvestobo! (Po F.V. in F.M.)

P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

SLUŽBE BOŽJE: Ob nedeljah ob 9.30 dopoldne in vsako zadnjo nedeljo v mesecu tudi še popoldne ob peti uri. — Ob delavnikih ob sedmi uri zvečer, razen srede, ko je sveta maša že ob 6.30 zvečer. — Ob zapovedanih praznikih je sveta maša samo zvečer ob sedmi uri.

Priprava na sveto birmo je vsako soboto ob desetih.

Kako dolgo se človek mora pripravljati za svoj življenjski poklic? Eno leto, dve, tri . . . od šestega pa vse do dvajsetega leta. Če se tako dolgo pripravljamo za nekaj, kar je pomembno samo za to zemeljsko življenje, kako dolgo naj bi se potem pripravljali na poklic, ki bo trajal vso večnost? Kaj je res dovolj samo dva meseca? Zares: dobra krščanska vajeniška doba mora trajati celo človekovo življenje, da potem res lahko stopiš pred svojega Stvarnika kot dober mojster. Zato je potrebno, dragi starši, da otroku vi osebno pokažete smisel, zakaj se je treba temeljito pripravljati na prejem zakramentov.

Zato naj bi vsaka formalnost (samo do birmе k verouku, potem pa konec vsega verskega!) vsaj iz vaše strani v družini bila otroku odstranjena. Če otrok s strani staršev ne vidi nobenega krščanskega življenja, potem je seveda vprašanje, koliko mu verouk sploh more koristiti . . .

Tudi letos bomo imeli v našem verskem središču **MIKLAVŽEVANJE**. Napravili pa bomo malo spremembo: Miklavž naj bi ne obdaroval samo otrok, ampak tudi odrasle.

Za uvod bomo pri nas prvič videli naše gledališke igralce. Pod vodstvom g. Franca Maleja se mladina in starejši pripravljajo za nastop. Igra bo vpriporjena dne 28. novembra zvečer. Voditeljeva desna roka je naš priznani pevovodja g. Jože Šterbenc.

Pričetek bo ob pol osmih zvečer. Najprej bo igra, nato bo prišel sveti Miklavž, po obdarovanju pa bo zabavni večer s slovensko večerjo, dobro kap-

ljico in seveda bo tudi malo rajanja.

Ves spored Miklavževanja sta si zamislila g. Franc Male in njegova soproga Krista. To pa z namenom, da gre ves dobiček za gradbeni sklad naše bodoče lastne cerkvice v Adelaidi.

Za Slovence izven Adelaide je najbrž povsem novo, da bi tudi v Južni Avstraliji radi imeli svoje lastno versko središče. Ščerc smo ga že imeli, le razvili ga nismo, ampak šli gostovat. Saj sedanja cerkva je prijetna, naša pa le ni in tudi nikoli ne bo. V N.S.W. in Viktoriji se ponašajo z lepima cerkvicama, le mi smo nekako v ozadju. Morda zaradi tega, ker smo pač mala skupnost? Vendar je kar precej rojakov po Južni Avstraliji za to, da bi uresničili skupne načrte.

Z dobro voljo rojakov in z božjo pomočjo bi šlo, o tem sem prepričan. No, pa o tem kaj več drugič!

Na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja se bomo v našem verskem središču pripravljali z devetdnevnicco. Vsak večer ob sedmih bo sveta maša, nato litanije Matere božje. Vabljeni!

Za **BOŽIČ** bomo tudi letos v cerkvi pripravili jaslice. Domača božična idila naj bi nas popeljala v prelepo Slovenijo in v spomine na naša otroška leta. Naj bi se z istim veseljem pripravili na rojstvo našega Odrešenika, kot smo se pred leti doma, ko je bilo vse tako skrivnostno in prijetno, polno globoke vere in notranje sreče.

V začetku oktobra je smrt obiskala našo naselbino sadjarjev v Berriju. Poiskala je rojaka **VIKTORJA MORANDINIJA**, ki so ga tako opečenega prepeljali v noči od sobote na nedeljo 11. oktobra v Adelaido, da je v ranih jutranjih urah v adelaidski bolnišnici podlegel poškodbam. Pokopali smo ga 16. oktobra na pokopališču v Hindmarsh. Celó nekaj rojakov iz Berrija ga je spremljalo na zadnji poti. Tudi so v Berriju sklenili, da bodo zbrali darove in pokojnemu Viktorju na grob postavili spomenik.

Pokojni Viktor je bil rojen 23. oktobra 1941 v Matenji vasi pri Postojni. V Avstralijo je prišel preko italijanskih taborišč leta 1960 ter živel nekaj časa v Baragovem domu v Melbourneu. Kasneje je prišel za svojimi znanci v Berri in delal po šadnih nasadih. Naj počiva v božjem miru!

Adelaidske Slovence bi spet rad spomnil, naj poslušajo slovensko radijsko oddajo (5EBIFM), ki je vsako drugo sredo v mesecu zvečer ob osmih v pripravi našega verskega središča. Z njo imamo predvsem namen, da vas duhovno bogati.

P. JANEZ

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

DRUGO POGLAVJE

»SPOŠTOVANA« JANE

Edina sorodnica, za katero se je smelo reči, da je bila pri vojvodinji nekako doma, je bila njena nečakinja in nekdanja varovanka Jane Champion. Vendar je bila ta pravica omejena le na to, da je dekle smelo prihajati ali sem v Overdene ali v tetino hišo v mesto, kadar se ji je zljubilo, in smela je ostajati, dokler je hotela in ji ni bilo treba nikomur dajati odgovor za to, kaj dela ali česa ne dela.

Ko je Jane umrl oče, ko je minila doba njenega ranega deklštva, bi rada pri vojvodinji prevzela mesto njene hčerke. Vendar vojvodinja ni potrebovala nobene nadomestne hčerke, najmanj pa tako, ki je imela tako svoje lastne nazore in je bila tako samostojnega značaja kot Jane Champion. Povrh vsega pa je bila sicer lepe postave, a prav nič lepega obraza. Vojvodinja ji je odkrito povedala, da sme prihajati, kadar in kolikorkrat hoče, ne sme pa pričakovati, da bo imela v njeni hiši kaj več pravic kot drugi gostje. Povedala ji je tudi, da nima nobenih dolžnosti niti do nje niti do gostov, kajti vse zabave in sprejeme da želi prirejati izključno ona sama.

Jane Champion je bila že v tridesetem letu. Nekoč jo je eden od gostov, dober poznavalec ljudi, opisal kot »krasno žensko v grdem ovitku«. Doslej pa še niti en moški ni poskušal pod to nelepo zunanostjo odkriti čudovito žensko dušo. Življenje z njo bi bil pravi raj za moškega, ki bi ne gledal toliko na telesno lepoto, toda doslej takega še ni srečala. Vse je kazalo, da ji je usojeno, da bo vedno neke ob strani. Čelo tedaj, ko je s svojimi izrednimi sposobnostmi dala zaslutiti, kako lepo bi blestela na pravem mestu.

Že dostikrat je bila družica pri porokah, kjer neveste kljub vsem zunanjim čarom niso imele niti malo tistih lastnosti, ki so pogoj za srečen zakon, zato pa jih je imela Jane v obilni meri. Imela je čudovito nežno materinsko srce, toda doslej je smela biti le krstna botra v nekatereh družinah svojih prijateljev in znancev. Imela je čudovit glas in je lepo pela, toda ljudje so v splošnem

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$50.— Niko Krajc; \$10.— Peter Košak;
\$8.— N.N.; \$7.— Frančiška Gramc;
\$6.— Mihael Ivanušič; \$5.— Danila Slavez, Ivanka Žele, Terezija Simunkovič, Željko Rob, Milenko Radesich, Jože Gorup; \$3.— Johan Pristov; \$2.— Stanislav Ludvik, Jože Horvat, Venceslava Lozar; \$1.50 Ivanka Kontelj, Stanka Persič; \$1.— Zinka Domajnko, Ivan Žele.

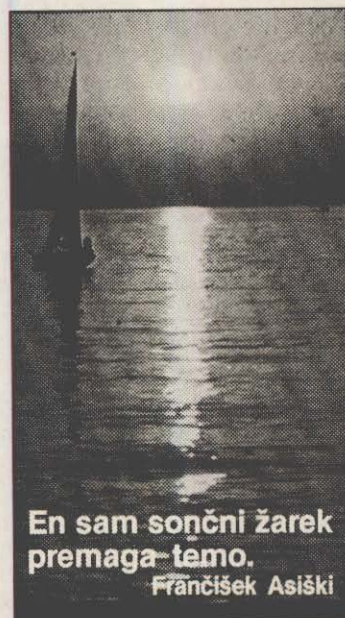
NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM — TOGO, AFRIKA:

\$297.55 Cerkvena nabirka misijske nedelje pri Sv. Ráfaelu, Sydney;
\$108.45 Cerkvena nabirka misijske nedelje v slovenski cerkvi v Kew; \$50.— N.N.; \$25.— Karolina Čargo; \$20.— Marija Osolnik; \$10.— Pavla Zemljak; \$5.— Petrina Pavlič.

MATERI TEREZIJI
V INDIJO:

\$25.— N.N. (za lačne).

Dobrotnikom Bog povni!

En sam sončni žarek
premaga temo.

Frančišek Asiški

Slap Peričnik

POLEG KNJIG, ki so našteje na notranji strani sprednjih platnic, so na razpolago pri MISLIH tudi sledeče knjige:

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW – Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje potek komunistične revolucije v Sloveniji, ki jo je doživljal v vsej grozoti kot mlad študent. Strani 321 velikega formata. Cena \$ 9.–

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ. – Spisal Frank Bükvič, izšla v Argentinini pri SKA. Cena \$6.–

NAŠ IN MOJ ČAS. – Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj. Spisal Vinko Brumen, izdala SKA v Argentinini. Cena vezani knjigi \$13.–, nevevani \$10.– (Dalje na strani 310)

prepričani, da mora biti pevski dar združen s telesno lepoto, zato je le malokdo vedel, kako čudovito poje. Znala je tudi mojstrsko igrati na klavir, zato je pri mnogih vodnjinih zabavah spremljala slavne pevce.

Skratka, Jane je vse doslej vršila le stranska opravila, a vršila jih je z ljubeznijo. Še vedela ni, kaj se pravi biti na prvem mestu! Mati ji je umrla, ko je bila še čisto majhna, zato so bili spomini nanjo zelo blede in si jih je zaman skušala priklicati. Sobarica njene matere, zvesta in vdana duša, je bila odpuščena kmalu po njeni smrti. Po dvanajstih letih je bila slučajno v teh krajih in obiskala je tudi Jane. V spominih jo je imela kot ljubkega otroka, zato je kar obstala, ko je zagledala veliko, nelepo dekle, ki je bilo še najbolj podobno fantu. Ko sta bili sami, je stara žena začela obujati spomine, ki so jo vezali na to hišo.

»Gospodična, lahko vam točno pokažem, katero vejico rožnega grma ste hoteli prijeti, ko vas je mati prvokrat nesla na verando.«

Preden se je stara Sara poslovila, je Jane zvedela še vrsto drugih lepih, drobnih stvari, med drugim tudi to, kako ji je mati poljubljala ročice...

»Da, miss, velikokrat je delala to. Vašim ročicam je pravila cvetlična stebelca in jih je vroče poljubljala.«

Jane sploh ni bila vajena, da bi ji kdo na zunaj izkazoval ljubezen. Začudeno je ogledovala svoje zagorele, močne roke, kot da bi ne mogla verjeti, da bi moglo biti to res, nato pa je izbruhnila v glasen smeh, preprosto zato, ker je čutila, da jo v grlu nekaj stiska. Čutila je, da bo vsak čas zajokala, tega pa se je sramovala. Svojih čustev ni hotela kazati na zunaj. Ko je stara sobarica odšla, je odhajala z vtisom, da je Jane postala dekle brez srca.

Nikdar nihče ni zvedel, zakaj so postale dotlej zane-marjene Janine roke tako skrbno negovane. Nihče ni videl, kako jih je zvečer pod odejo poljubljala, ker je hotela na njih odkriti sledove poljubov svoje matere.

Ko je postala polnoletna, je prek oglasov v časopisju staro sobarico svoje matere sprejela nazaj v službo in dajala ji je tako plačo, da je stara žena lahko mirno mislila na svojo prihodnost.

Očeta je Jane videvala poredko. Nikakor se ni mogel sprijazniti z dejstvom, da je njegov edini otrok deklica, ko pa si je tako želel dečka. Tudi mu ni šlo v račun, da je Jane po njem podedovala nelepi obraz, namesto da bi imela krasne poteze svoje matere.

Starši so velikokrat tako nepravilni, da v svojih otrocih ne prenašajo duševnih in telesnih lastnosti, ki so jim jih bili sami darovali.

Junak njenega otroštva in tovariš njene mladosti je bil Deryck Brand, pastorjev edinec, od nje deset let starejši. Čeprav sta bila drug na drugega navezana, je vedno čutila, da nikdar ne bo imela prvega mesta v njegovem srcu. Postal je študent medicine in ko je prihajal domov

na počitnice, zaradi študija in iz ljubezni do svoje matere ni našel časa, da bi se združil s tem osamljenim dekletom, dasi ga je ganila njena navezanost nanj in ga je zanimala njena nenavadna nadarjenost in njen odločni značaj. Kasneje se je poročil z dekletom, ki je bila v primeri z Jane prava lepota, po značaju pa je bila od nje različna tako zelo, kot le more biti različen človek od človeka. Vedno pa ga je z Jane vezalo iskreno prijateljstvo, ki se je po poroki še poglobilo. Zdaj je bil na višku svoje slave in bil je zelo cenjen v londonskih krogih, vendar mu je več kot vse drugo pomenilo Janino priznanje in toplo razumevanje njegovih prizadevanj.

Tudi med vrstnicami Jane ni imela prijateljc. Rasla je čisto osamljena, zato je imela čas za razmišljanje in postala je kritična do sebe in drugih. Sovražila je vsako pretvarjanje in hinavščino. Ženske, ki jim je kdaj izkazala kakšno uslugo, so ji bile vpričo nje suženjsko vdane, če pa so kje v njeni odsotnosti govorili čez njo, niso imele poguma, da bi se postavile zanje.

Imela pa je veliko moških prijateljev, posebno med dijaki in študenti. Bila jim je dober tovariš, zato so se ji odkrito izpovedovali. Zaupali so ji celo take stvari, ki so jih zamolčali svojim materam. Dobro je vedela, da ji za hrbtom pravijo »stara Jane« ali »lepa Jane« in »ljubka Jane«, vendar jim tega ni zamerila. Vedela je, da so ji iskreno vdani in zato jim je ohranila svoje prijateljstvo.

Uspešno se je uveljavila v raznih športih in mladina

V
novembru

Pada list odmrli
na zemljo ozeblo;
v golo bomo deblo,
v mrtve veje zrl.

Prazno vse tako je!
Pusto vse okoli.
Dnevi vsi so goli;
ptiček z vej ne poje.

Na grobove hodim,
mislim prislušujem.
Vsak korak presodim,
ki nekje ga čujem.

Steze vse peljajo
k bratom med grobove —
a grobovi dajo —
vernim steze nove.

Milka Hartman

ROJAKI po Avstraliji, svoje davčne obveznosti morete opraviti za ceno 20 dolarjev, ki jih celo lahko poravnate šele po prejemu davčnega povračila.

Smo strokovnjaki za razne problematske primere in tudi za zamudnike rešujemo davčna vprašanja za leta nazaj. Tajnost je zašamčena in stranke se po želji lahko poslužijo našega naslova.

BUDGET INCOME TAX

(Reg. Tax Agent: DAVID EARL & ASS. Pty. Ltd.)

538 Cleveland St., Surry Hills (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 698 4826

Za sydneyjske rojake sprejemamo in izvršujemo po zelo ugodnih pogojih vsakovrstno knjigovodstvo, urejamo ustanovljanje novih podjetij, registriranje patentov in zaščitnih znakov (tudi to, če stranka želi, na naš naslov). Sprejemamo poslovna telefonska sporočila in nanje odgovarjamo, prevajamo listine in dajemo razne pravne nasvete. Urejamo tudi vsakovrstne zavarovalnine (Workers' Compensation, Superannuation, Life Insurance . . .)

Zahtevajte brezplačno po pošti opis naših poslovnih uslug!

Pišite nam (lahko v slovenskem jeziku) in vreden nasvet Vam bo dal

STEVE DIMITRIEV,

BUDGET INCOME TAX,

POŠTNI NASLOV: P.O. BOX 655, DARLINGHURST (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 356 1006

PERO IN ČAS. — Izbor iz pisanja Mirka Javernika od 1927 do 1977. Na 529 straneh. Cena \$15.—

HVALIMO GOSPODA. Zbirka ljudskih cerkvenih pesmi z notami, z dodatkom molitev. Cena \$5.— V skrajšani obliki na razpolago za \$2.—

Iz Argentine (SKA) je dospela **ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.** — 280 strani. Cena vezani knjigi \$16.—, broširani pa \$13.—

CELOVŠKIH MOHORJEVK (1981) je še nekaj. Štiri knjige za \$14.—

Če knjige naročite po pošti, v ceni poštnina ni vključena.

je rada tekmovala z njo. Pri igri je zmeraj našla primeren trenutek za dober nasvet ali, če je bilo treba, tudi resen opomin, ki je navadno zalegel. Celo največji lahkoživci se niso mogli ustavljati vplivu njenega plemenitega mišljenja.

Tega popoldneva je Jane igrala golf z nekim fantom, ki ga je že dolgo časa nameravala posvariti zaradi njegovih lahkomišelnosti, a prav kmalu je spoznala, da bo težko speljati pogovor tako, da bi mu povedala, kar je želela, kajti fant je bil tako prisrčen in sproščen. Čutila je, da je v tem oziru njeno popoldne izgubljeno. Zvečer pa je ta fant navdušeno pripovedoval skupini svojih najozjih prijateljev:

»Veste, stara Jane je bila danes popoldne spet v sijajni formi! Pravi čudež je, da v njej ni niti trohice ženskega sprenevedanja in vseh tistih zvijačnosti, po katerih se odlikujejo vse naše prijateljice! Grom in strela, če hočeš stisniti roko Jane, moraš imeti roke čiste!«

(Nadaljevanje)

Ta nova imena
smo dodali naši
MATICI POKOJNIH

Spominjajmo se duš
v svojih molitvah!

ROZMAN MARIJAN

* 29. 11. 30 — Zagorje ob Savi
† 12. 10. 80 — Sydney, NSW

KOČAR JOŽE

* 25. 2. 29 — Gor. Slaviči, Prekm.
† 8 (?). 10. 80 — Parramatta (S),
NSW

KRALJ ROZALIJA

* 5. 9. 02 — Dornberk
† 9. 11. 80 — Clovelly Park (A), SA

GREGORIČ LEOPOLD

* 6. 11. 19 — Trbovlje
† 18. 11. 80 — Oakleigh (M), Vic.

HUDOKLIN IVANA r. Mohar

* 3. 5. 1898 — Kočevje
† 28. 11. 80 — Kočevje

BRENČIČ MIRKO

* 8. 1. 12 — Račevo pri Ljubljani
† 13. 12. 80 — Melbourne, Vic.

FURLANIČ LAZAR

* 3. 6. 15 — Škofije pri Kopru
† 25. 12. 80 — Wollongong, NSW

CARUANA PAVEL

* 26. 5. 1895 — Aleksandrija, Egipt
† 5. 1. 81 — Merrylands (S), NSW

BABIČ FRANC

* 20. 9. 1892 — Marezige
† 5. 1. 81 — Lidcombe (S), NSW

KROJS OTTO

* 8. 11. 27 — Maribor
† 5. 1. 81 — W. Footscray (M), Vic.

SMRDEL FRANČIŠKA r. Simčič

* 23. 2. 11 — Radohova vas
† 5. 1. 81 — Melbourne, Vic.

MILIČ (Mileani) ROMANA r. Rožec

* 19. 10. 27 — Hrastovlje
† 5. 1. 81 — W. Footscray (M), Vic.

PANTNER JOŽEFINA r. Mikulin

* 4. 6. 1890 — Bilnič-Brunovo,
na Slovaškem
† 11. 1. 81 — Liverpool (S), NSW

MAKOVEC MILAN

* 6. 11. 20 — Gorjansko
† 27. 1. 81 — Gordonvale, Qld.

KOLOSOWSKI IVANKA r. Dekleva

* 20. 1. 38 — Klenik na Pivki
† 31. 1. 81 — Brisbane, Qld.

ISLER ANDREJ

* 28. 12. 66 — Adelaide, SA
† 2. 1. 81 — Adelaide, SA

MIVEC JANEZ

* 28. 8. 25 — Cerknica
† 2. 2. 81 — Lidcombe (S), NSW

PETROTTI TONI

* 1. 5. 21 — Male, Trento, Italija
† 11. 2. 81 — Melbourne, Vic.

URŠIČ GEORGE

* 3. 12. 46 — Piscara, Italija
† 11. 2. 81 — W. Footscray (M),
Vic.

ŽVAB SLAVKO

* 7. 3. 12 — Skopo na Krasu
† 20. 2. 81 — Warrawong, NSW

DUŽNOVIČ MARIJA r. Vindiš
* 6. 8. 28 – Zavrč pri Ptuj
† 25. 2. 81 – Horsley Park (S), NSW

RIZMAL MATJAŽ ANDREJ
* 27. 5. 72 – Ferntree Gully (M), Vic.
† 27. 2. 81 – Dandenong (M), Vic.

LIPOVŠEK (Lipušček) STANKO
* ? ? 13 – Kanal na Soči
† ? 2. 81 – Petersham (S), NSW

MARINCELJ JOŽE
* 23. 4. 23 – Banja Luka pri Kočevju
† 15. 3. 81 – Canberra, ACT

ZADEL MARIJA r. Česnik
* 2. 8. 1893 – Zagorje na Pivki
† 18. 3. 81 – W. Footscray (M), Vic.

ELETIČ JASNA
* 19. 8. 63 – Velenje
† 20. 3. 81 – Highett (M), Vic.

KOSOVINEC MAKŠ
* 7. 11. 07 – Bade Ischel, Avstr.
† 23. 3. 81 – (A), SA

KODRIČ LEOPOLDA r.
* 3. 11. 1898 – Sv. Martin pri Vipavi
† 25. 3. 81 – Nova Gorica

ŽAKELJ ALEXANDER
* ? (51 let) – Žiri
† 28. 3. 81 – Adelaide, SA

ALOISIO ROZI r. Lumpert
* 28. 9. 32 – Ždinja vas
† 3. 4. 81 – Melbourne, Vic.

SAKSIDA ANDREJ
* 27. 11. 32 – Zališče (Vipava)
† 4. 4. 81 – Sydney, NSW

BARIČ MILAN
* 29. 9. 24 – Zavrhek (Vr. Britof)
† 7. 4. 81 – Liverpool (S), NSW

VUJICA HENRIK
* 7. 7. 31 – Sv. Marjeta ob Pesnici
† 11. 4. 81 – Mt. Gravatt (B), Qld.

ERZETIČ VINKO
* 14. 6. 19 – Kožbana (Brda)
† 14. 4. 81 – Sydney, NSW

HOLZMANN FRANC
* 7. 10. 07 – Maribor
† 18. 4. 81 – Westmead (S), NSW

FILIPČIČ MARTA r. Gustinčič
* 13. 11. 41 – Podbeže (Podgrad)
† 20. 4. 81 – Seven Hills (S), NSW

FLORENINI GVIDO
* 1. 10. 09 – Trbovlje
† 1. 5. 81 – Kew (M), Vic.

IVANČIČ BERTO
* 15. 2. 28 – Brest pri Buzetu, Istra
† 2. 5. 81 – W. Heidelberg (M), Vic.

DOLINAR HELENA r. Sabo
* 8. 8. 32 – Dol. Slaveči, Prekm.
† 9. 5. 81 – Dandenong (M), Vic.

BOSA MARIJA r. Primožič
* 3. 5. 15 – Cerkno
† 18. 5. 81 – Bowral, NSW

ČEHUN FRANC
* 7. 1. 12 – Teharje
† 10. 6. 81 – Benalla, Vic.

HREŠČAK MILAN
* 5. 12. 40 – Ilirska Bistrica
† 25. 6. 81 – Strathfield (S), NSW

SPREITZER FRANC
* 9. 4. 11 – Stara žaga (Črmošnjice)
† 30. 6. 81 – Fawkner (M), Vic.

TUŠAR STANKO
* 16. 1. 22 – Cerkno
† 17. 7. 81 – Parramatta (S), NSW

ULE MIRIAM PAVLINA
* 27. 1. 67 – Santiago, Čile
† 21. 7. 81 – Liverpool (S), NSW

KUTOŠ JOŽE
* 3. 3. 25 – ?, Prekmurje
† 25. 7. 81 – Pooraka (A), SA

OMAHEN LUDVIK
* ? - 62 let – Št. Vid pri Stični
† 25. 7. 81 – W. Footscray (M),
Vic.

PERIČ PETER
* 16. 4. 12 – Portorož
† 26. 7. 81 – Wodonga, Vic.

NOVINEC FRANC
* 16. 1. 21 – Ljubljana
† 29. 7. 81 – Box Hill (M), Vic.

KOVAČIČ ALOJZI
* 18. 11. 36 – Dobro polje
pri Ilirski Bistrici
† 31. 7. 81 – Blacktown (S), NSW

BOŽIČ ALBERT
* 4. 8. 29 – Cerknica na Notr.
† ? ob koncu jul. 81 – Parafield
Gardens (A), SA

VOGRIG JOLANDA r. Tomasetig
* 24. 7. 12 – Sverinaz,
Beneška Slov.
† 21. 8. 81 – Frankston, Vic.

ČERNEC MAKŠIMILIJAN
* 20. 9. 21 – Gradec, Avstrija
† 22. 8. 81 – Cabramatta (S),
NSW

GREGORIČ MILAN
* 16. 11. 25 – Črni Kal, Istra
† 1. 9. 81 – St. Albans (M), Vic.

GLAJNARIČ JOHAN
* 27. 12. 02 – Sedlarjevo ob Sotli
† 8. 9. 81 – Ryde (S), NSW

COLJA AMALIJA r. Štok
* 1. 5. 08 – Dutovlje
† 12. 9. 81 – Newport (M), Vic.

DREŠČEG MARIJA r. Tomasetig
* 28. 1. 07 – Obenetto, Italija
† 14. 9. 81 – Bassendean, WA

VIČIČ VLADO
* 31. 5. 27 – Pasjak, Istra
† 18. 9. 81 – Frankston, Vic.

MORANDINI VIKTOR
* 23. 10. 41 – Matenja vas
pri Postojni
† 11. 10. 81 – Adelaide, SA

VOGRIG ANTONIO
* 13. 10. 05 – Grmec, Ben. Slov.
† 3. 11. 81 – Baxter, Vic.

R.I.P.

TEH IMEN ŠE NI
V MATICI
NAŠIH POKOJNIH:

DREŠČEG JANEZ
* ?
† ? 1974 – Bassendean, WA

LIPIČ ZOFIJA r. Jakin
* 16. 2. 26 – Cerovo
† 25. 6. 76 – W. Footscray (M),
Vic.

FURLAN JOŽE
* ? - 51 let - ?
† 30. 6. 79 - ? WA

ANŽIČ ANTON
* ?
† 18. 7. 80 - ? WA

izpod

sydneyskih stolpov

SLUŽBE BOŽJE so pri Sv. Rafaelu vsako soboto zvečer ob sedmih — ta maša velja za nedeljsko — in ob nedeljah ob 9.30 dopoldan. Pol ure pred mašo je vedno spovedovanje. Pridite pravočasno, da se more maša pričeti točno! Starši naj poskrbe za otroke, da ne bodo prišli zadnji trenutek v spovednico!

V nedeljo 22. novembra je **praznik Kristusa Kralja**. Po sveti masi se bomo posebej posvetili Kristusu. Blagoslov z Najsvetejšim bo zaključil slovesnost. To je zadnja nedelja cerkvenega leta, krona enoletne dobe, v kateri nam Cerkev obnovi zgodovino Kristusovega življenja in našega odrešenja.

ADVENT se prične z nedeljo 29. novembra. Že zdaj napravimo sklep, da bomo to resno in obenem tudi veselo dobo cerkvenega leta preživeli v našo duhovno korist. Advent pomeni prihod in nas torej spominja Kristusovega prihoda na svet: prvega ob rojstvu in končnega ob poslednji sodbi. Za nas važen pa je tudi prihod, ki se vrši v naših dušah. Ko v očenašu molimo "pridi k nam tvoje kraljestvo", s tem prosimo, naj bi Bog zavladal v našem življenju, kakor tudi v svetu. Žalostno je, ko hočejo danes Boga izriniti iz vsega privatnega in javnega življenja. Menijo, da bodo s tem "prosti". V resnici pa taka svoboda in odklanjanje božjega reda pomeni samo sprostitve strasti, sovraštva, sebičnosti... S tem si ljudje namesto raja na zemlji ustvarjajo pekel. . .

Adventna pobožnost v Merrylandsu bo vsako sredo zvečer s sveto mašo. Tisti, ki ne morete priti zaradi oddaljenosti, skušajte prisostvovati vsaj enkrat med tednom maši v svoji farni cerkvi. Če le mogoče, prejmite tudi sveto obhajilo. Imejmo pri tem skupni namen: da bi se božje kraljestvo ohranilo po naših družinah, in se vrnilo v tiste, kjer ga ni več.

CANBERRA ima slovensko službo božjo 15. novembra, nato pa na četrto adventno nedeljo, 20. decembra. Obakrat ob šestih zvečer v Red Hillu.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 29. novembra (prva adventna), nato pa na nedeljo po božiču, 27. decembra. Vselej ob šesti uri zvečer v Hamiltonu.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Tel.: 682 5478

WOLLONGONG ima slovensko mašo v nedeljo 13. decembra ob peti uri popoldan. Po službi božji bo v stolnični dvorani nastop mladine in prihod Miklavža. Starše naprošamo, da pripravijo in prijavijo svoje otroke za nastop. Zaželjene so pevske, instrumentalne in plesne točke.

BRISBANSKI ROJAKI pridejo za obisk slovenskega duhovnika na vrsto za božične praznike, ali celo za božič sam, če dobim v pomoč duhovnika. Datume bom objavil v prihodnji številki.

PRVO OBHAJILO smo imeli letos pri Sv. Rafaelu na prvo oktobrsko nedeljo, ko smo obhajali praznik sv. Frančiška Asiškega. Prvoobhajancev je bilo 25 in za veliki dan jih je pripravila sestra Mirjam. Moram reči, da so kar pridno prihajali k verouku ob sobotah skozi vse šolsko leto. Sedaj je na starših in njih skrb, da bodo otroci redno prihajali k nedeljski maši, se redno spovedovali in prejemale obhajilo. Zopet poudarjam, da je najboljši nauk s strani staršev njih zgled.

Tu so imena letošnjih prvoobhajancev: Boris Babič, Jason Baničević, Boris Dolenc, Robert Horvat, Steven Horvat, David Jelušič, David Kociper, David Krenich, Karl Lukežič, Pavel Lukežič, Mark Slatinšek, Eddy Škraban, Mario Verič, Suzana Bazika, Vicky Cucek, Kathy Jakopovec, Anita Jug, Snežana Kuruc, Vesna Lukežič, Suzana Mihalič, Snežana Nobilo, Kristina Sedmak, Maria Srebrnič, Ro e Mary Škraban, Karin Žizek. Otrokom in staršem naše iskrene čestitke!

KRSTI so bili pri nas trije:

Andrija Šore, Leumah, N.S.W. — Oče Štefan, mati Bernardette r. Božič. Botrovala sta Peter in Tihana Šore. — Merrylands, 30. avgusta 1981.

Anton Kuček, Cambridge Park, N.S.W. — Oče Jože, mati Marija r. Dukič. Botra sta bila Martin in Danica Rogič — Merrylands, 18. oktobra 1981.

Tanya Andrejaš, Northmead, N.S.W. — Oče Jože,

mati Andrejka r. Sodja. Botrovala sta Zdravko in Brigita Andrejaš. — Merrylands, 25. oktobra 1981.

ROŽNI VENEC po družinah smo pričeli v letošnjem mesecu oktobru. Kot novost za nas je bil odziv malenkosten: komaj osem družin se je javilo, da bi želele opraviti to molitev in povabiti k njej svoje znance in prijatelje. Prepričan sem, da je rožni venec kot družinska molitev še marsikje živa; če ni, jo je pa vredno poživiti.

NOVEMBER je posebej posvečen dragim pokojnim. Rado se zgodi, da svoje pokojne zanemarjamo; mogoče pretečejo meseci in leta, da komaj pomislimo nanje, kaj šele da bi zanje molili ali naročili sveto mašo. Ta mesec naj nas zopet spomni na našo sveto dolžnost. Poskrbimo tudi, da bodo grobovi dragih očiščeni plevla. Če sami tega ne moremo storiti, pa poprosimo koga drugega.

MISIJONSKA NABIRKA za misijonsko nedeljo je v naši cerkvi zbrala vsoto \$297.55. Moram pa priznati, da je od tega več kot dve tretjini od dveh posameznih darovalcev. Zahvala vsem! Seveda s tem še ni opravljena naša misijonska dolžnost. Brez molitve za uspeh misijonskega dela ne gre. Umestno je torej vprašanje, ali misijone kaj vključujemo v svoje molitve? To je vsekakor več vredno in veliko bolj potrebno kot pa enkrat na leto za misijone darovati nekaj dolarjev. Tudi tu velja, da je treba po sveto-pisemsko „eno storiti in drugo ne opustiti“.

S.O.S. APEL ZA DVORANO je bil objavljen v junjskem „Rafaelu“. Vas zanima odziv? V odstotkih je bolj slab, saj je odgovoril komaj vsak deseti. Naj pa dodam, da se večina teh ni odzvala le s predlaganim darom desetih dolarjev, ampak je šla večina dosti višje. Najvišji dar je bil 500 dolarjev. Tudi posojil je prišlo nekaj (najvišje za tisoč dolarjev, trije pa po sto). Naj omenim, da je bil prvi izmed darov od nekega prijatelja Slovencev, ki torej ni naše krvi in tudi ne naše vere.

Darovi kot odziv na **S.O.S. APEL** po malem še vedno prihajajo. Rad zagotavljam, da je še vedno čas in prilika tudi za take, ki se še niso odločili. Dvorani manjkajo še stene in okna, pa streha in pod, vrata, sanitarije, oprema. . .

GLASNIKI iz Melbourne nas bodo obiskali pred božičem in to sporočilo nas je razveselilo. Nekateri jih že poznate, saj so bili med nami v decembru 1978. Takrat so peli pri službi božji, zvečer pa nastopili na koncertu v Civic Hall, Cabramatta. Naši mladi muzikanti pa so jih srečali tudi na vseavstralskem mladinskem koncertu v Canberri in Lidcombu. Ta mladinski

zbor slovenskega verskega središča v Kew redno prepeva pri maši na drugo nedeljo v mesecu, nastopajo pa tudi na odru ob raznih prilikah. Letos v avgustu so želi velik aplavz na mladinskem koncertu v Kew.

Ko to pišem, za obisk **GLASNIKOV** še nimam določenega in podrobno izdelanega sporeda. Prišli bodo z avtobusom skupno z mladinskim ansamblom **TRI-GLAVOM** na petek 18. decembra kasno popoldne. V soboto dopoldne bi si ogledali Sydney, popoldan pa bi imeli vajo za večerni koncert v kaki dvorani blizu Merrylandsa. Na nedeljo 20. decembra bi peli pri naši maši, popoldne pa bi se odpeljali preko Canberre nazaj v Melbourne.

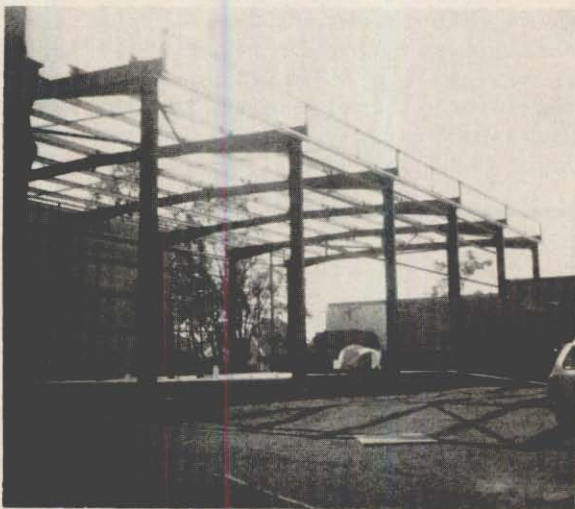
Podrobnejše o koncertu boste našli v decembrski številki **MISLI** in našega **RAFAELA**.

NASLEDNJA oddaja na 2EA v priredbi verskega središča bo v nedeljo 29. novembra. Posvečena bo ad-ventni skrivnosti, saj je ta dan prva adventna nedelja.

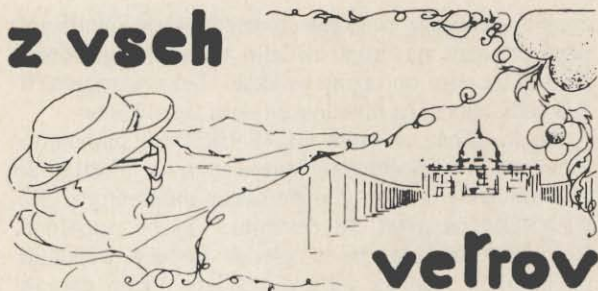
„**ŠTEFANOVANJE**“ bo kot običajno v Auburn Town Hall in sicer na soboto 26. decembra. Kateri ansambel nam bo igral, še ne bom povedal. Naj pa povem, da boste imeli priliko zadeti šest umetniških slik pri srečolovu. Srečke smo vam že poslali s septembrskim „Rafaelom“. Lahko jih vrnete po pošti z odgovarjajočo vsoto, pa tudi dodatne še lahko dobite. Če se bo sreča nasmehnila kateremu, ki živi izven Sydneya, mu bomo sliko poslali čim prej po praznikih.

P. VALERIJAN

Za enkrat kaže naša dvorana samo še svoja rebra. Od nas vseh zavisí, kdaj jih bomo oblekli in jim dali streho. Bog daj, da bi bilo to kmalu . . .

z vseh

večrov

UMRL JE bivši adelaidski nadškof **Matthew Beovich**. Dne 24. oktobra je v Calvary Hospitalu v North Adelaide zaključil svoje bogato zemsko življenje v službi Bogu in bližnjemu. Imel je 85 let. Rojen je bil v Melbourneu 1. aprila 1896, po materi irskega, po očetu pa dalmatinskega rodu. Študiral je v Rimu, bil leta 1922 posvečen v duhovnika, škofovsko posvečenje pa je prejel leta 1940. Po 31 letih očetovskega vodstva adelaidske nadškofije je s prvim majem 1971 nastopil svoj zasluženi pokoj.

Četudi je pokojni nadškof znal komaj nekaj besed v jeziku svojega dalmatinskega očeta, je ob vsakem stiku s slovanskimi priseljenci dejal, da je v njem tudi slovanska kri. Zelo je ljubil dalmatinske pesmi in ob več prilikah je pokazal, da so mu zelo blizu tudi naše slovenske. Nam Slovencem je šel vedno zelo na roko. Eno njegovih zadnjih uradnih pism pred vstopom v pokoj je bilo dovoljenje za naše adelaidsko versko središče Svete Družine na Young Ave., West Hindmarsh, ki je vsebovalo tudi dovoljenje za kapelo z Najsvetejšim in s krstnim kamnom. Prav je, da dobrega nadpastirja ohranimo v toplem spominu in ga radi vključujemo v svoje molitve.

SOVJETSKA ZVEZA je priznala, da so vremenske neprilike domala uničile letošnji pridelek žit. Nizki pridelek bodo zopet nadomestili z nakupom na svetovnem trgu. V lastne zaloge Rusi nikoli ne sežejo — te so vedno pripravljene "za vsak slučaj"... Tako ameriški poljedelci upajo, da bodo letos Rusom prodali 43 milijonov ton žita.

V **UGANDI** je po najnovejših podatkih okoli en milijon in pol sirot. Krivda leži na režimu nekdanjega ugandskega diktatorja Idiia Amina, na vojni in neredu, ki je vladal in še vlada v deželi. Poleg teh otrok pa živi v skrajni bedi tudi okoli 300.000 vdov. Ker ima Uganda komaj 12,5 milijona prebivalcev, so te številke res zaskrbljujoče.

KATOLIŠKIH bolnišnic je v Združenih ameriških državah 650, na voljo pa imajo 170 tisoč postelj. To je približno dvajset odstotkov vseh v ZDA. Najstarejša katoliška bolnišnica je 150-letna Mercy Hospital v Pittsburgu, Pa., največji pa sta Saint Mary's Hospital in Santa Rosa. Iz vrst redovnikov in redovnic je še vedno več kot polovica bolniškega osebja.

PET MILIJONOV afriških črncev živi izven svojih domovin kot begunci. Samo v Angoli je okrog milijon ljudi, ki so morali med državljansko vojno in pred napadi južnoafriške armade zapustiti svoje domove, da so si rešili golo življenje. Problem afriških beguncev je pereč tudi zato, ker zaradi negotovega stanja in slabih prometnih zvez mednarodne in domače dobrodelne organizacije tem brezdomcem ne morejo hitro in učinkovito pomagati.

OB NEDAVNI PETDESETLETNICI znamenitega ogromnega Kristusovega kipa, ki z gorske višine gleda na brazilsko mesto Rio de Janeiro, so ponovili osvetlitev na daljavo. Takrat pred petdesetimi leti je prižgal njegove osvetilne luči na daljavo 5700 kilometrov italijanski izumitelj Marconi. Zdaj ob zlatem jubileju pa so za to naprosili papeža Janeza Pavla II., ki je v Castelgandolfu pri Rimu pritisnil na isti gumb, kot ga je pred petdesetimi leti uporabil Marconi. Razlika je bila le v tem, da je takrat Marconi prižgal luči brazilskega kipa preko radijskih valov, papež pa se je zdaj poslužil satelita. — Napredek tehnike v preteku pol stoletja. . .

LE KDO na kakršnem koli vodilnem položaju je še varen? Dne 24. oktobra je atentator napadel sydneyškega nadškofa kardinala Freemana, ko se je s sprem-

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

stvom vračal iz stolnične kripe, kjer je imel spominsko mašo za pokojnega kardinala Gilroya. Atentator se mu je približal s šopkom cvetja in z njim dobesedno rinil v kardinala — med cvetjem pa je bil skrit nož, ki naj bi končal življenje sydneyjskega nadpastirja. Na srečo je vsiljivec vzbudil preveč pozornosti in atentatorja so zgrabili, dokler ni prišla policija. Pri preiskavi ni prav nič tajil, ampak je iz njega bruhalo samo sovraštvo do Boga, vere in duhovnikov. . .

Res živimo v dobi atentatov in vse izgleda, da se bodo takile in podobni napadi samo še stopnjevali, kljub novim in strožjim varnostnim ukrepom.

V RIMU so organizirali prvi **Vseslovenski misijonski simpozij** (in prvi te vrste med Slovani). Trajal je od 5. do 10. oktobra. Misel se je rodila v rimskem slovenskem zavodu Sloveniku, pobudo zanjo pa je dal Msgr. dr. Maksimilijan Jezernik, rektor Slovenika in vicerektor papeške univerze Urbaniane. On je odgovoren tudi za 36 univerzitetnih inštitutov po misijonskih deželah. Simpozija se je udeležilo 38 rojakov, ki so z zanimanjem poslušali naše misijonske strokovnjake ter se seznanjali z delom kongregacije za evangelizacijo narodov. Dne 7. oktobra je na trgu sv. Petra udeležence posebej pozdravil tudi papež s toplimi besedami in stiskom rok.

V INDIJI — kakor znajo povedati vedno pogostejša poročila — je verska diskriminacija iz leta v leto bolj očitna. Vsako toliko predlagajo vladi nove ukrepe in razne nove zakone, s katerimi bi radi zavrli misijonsko delo. Cerkev seveda ne molči. Protestirajo škofje ter ugledni verniki. Krepko se bori za verske pravice tudi znana mati Terezija, ki ima v Indiji več ugleda kot kardinali. Tudi razni poštene politiki se oglašajo ter ščitijo verske manjšine, med katerimi je tudi katoliška Cerkev.

NADŠKOF BUKATKO, bivši beograjski nadškof in sedanj administrator grškokatoliške škofije Križevci, je umrl dne 19. oktobra v Vrbasu. Tja so ga prepeljali potem ko ga je zadela možganska kap in mu ni bilo več pomoči. Bil je vseskozi izstopajoča osebnost in zaradi lepe bele brade se ga je prijelo ime "barba bianca". Bil je izredno delaven, veliko je potoval in obvladal je precej jezikov. Tudi slovenskega je dobro govoril. Med evharističnim kongresom v Melbourne leta 1973 je obiskal tudi naše središče v Kew ter nam s svojim krasnim glasom zapel "En starček je živel".

Veliki pokojnik je bil rojen 27. januarja 1913 v župniji Andrijevci pri Slavonskem Brodu v grškokatoliški ukrajinski družini. V Rimu je študiral in prejel tudi doktorat, bil tam leta 1939 posvečen v duhovnika, leta 1952 pa v škofa. Pokopali so ga 22. okto-

bra v Ruskem Krsturu, ki je menda največja in najbolj strnjena grškokatoliška župnija v Jugoslaviji, saj so se tam katoliški podkarpatski Ukrajinci naselili že pred dvesto leti.

Prijatelju Slovencev — večni mir!

MATI TEREZIJA je bila v začetku oktobra spet gost Avstralije. Bila je glavna govornica na konferenci o prizadetih, ki jo je priredila sydneyjska Macquarie univerza. Tema njenega govora je bila: Prizadeti otrok v skupnosti. Poleg tega je ta svetovnoznana žena govorila še na več drugih zborovanjih, tako v Sydneyu kot tudi v Melbourneu. V Parramatta parku je spored vodil slepi napovedovalec, pevske in glasbene točke pa so izvajali slepi, gluho-nemi in pohabljeni otroci. Na zborovanju proti umorom nerojenih v Melbourneu je čudovito lepo prikazala pravico vsakega do življenja — te največje dobrine, ki jo imamo. "Dajte meni otroke, ki jih ne marate, pa bom z božjo pomočjo skrbela zanje!" je vzkliknila med drugim. Vsekakor v sramoto družinam, ki odklanjajo in more otroke, pa imajo vsega dovolj. Posebej je mati Terezija povsod opozorila navzoče, da ni treba iskati zapuščene osebe daleč od Avstralije: tudi v naših mestih je veliko zapuščenih oseb, ki so porinjene pod silo razmer na rob družbe in za katere se nihče dosti ne zmeni.

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

MELBOURNSKI ROJAKI!

Vašim otrokom v pomoč pri pouku bi bila
THE WORLD BOOK AND CHILDCRAFT
ENCYCLOPEDIA.

V domačem jeziku boste dobili vse informacije
ter po želji uredili nakup, če pokličete
MARCELO BOLE — tel. 306 3087,
DANILO ŠTOLFA — tel. 306 2664,
ali pa **NEVO BOLE-ROEDER — tel. 306 1141.**

Bi se želeli pridružiti naši prodajalni skupini?
Ste dobrodošli! Pokličite nas za dogovor!

KOTIČEK

POŠTA

naših mladih

DRAGI KOTIČKARJI! Kakor vidite, Kotiček te številke nima "GALERIJE MLADIH". Zato pa si ogledajte sliko na strani 296. Na njej je skupinica slovenskih študentov, ki so prvi v Melbournu vzeli slovenski jezik za maturitetni predmet. Kajne, da jim vsi iz srca čestitamo! Vsem vam Kotičkarjem pa so v zgled, da je vredno znati slovenski jezik in ga ohraniti. Lep je in bogat, vreden, da se ga tudi pravilno naučimo.

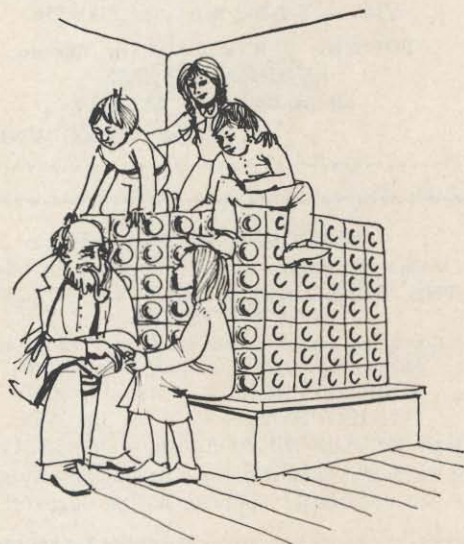
DRAGI STRIČEK!

Naj se še jaz enkrat oglasim. Mama me je nagovorila, naj ti pišem. Sam bi si ne upal, ker ne znam dosti slovensko. Tako pa mi ona pomaga. Moral sem ji obljubiti, da se bom bolj zanimal za slovenski jezik. Veš, saj razumem še kar, govorim pa s sestrico kar skoraj vedno po angleško.

Kotiček vedno preberem z mamo. Tudi katero pesmico se naučim na pamet. Če ni pretežka. Včasih s sestrico tekmujeva, kdo se bo prej naučil. Moram povedati, da navadno zmaga ona. Ali so res punčke vedno bolj pridne od fantov? Mama pravi tako, pa ji ne verjamem.

Mi smo bili prej v W.A. in čisto na samoti. Tukaj je vse lepše in upam, da bom dobil tudi kaj slovenskih prijateljev.

Nekaj bi te pa rad vprašal: ali imaš kakšno sliko

DEDA NI VEČ

NA OKNO PRILETEL
JE PTIČEK IN ZAPEL:
"KAJ TI JE, DEKLICA,
DA SI TAK ŽALOSTNA?"

"KAJ MI JE, PTIČEK TI?
OJ, SRČEK ME BOLI:
NOCJOJ, AH, ŠE NOCOJ
UMRL BO DEDEK MOJ.
TAM V KAMRICI LEŽI
IN MILO JEČI..."

KAJ PRAVI MODRI PTIČ?
"DEKLIČ, NE MARAJ NIČ,
TA SVET USTVARIL BOG
NAM JE ZA SMEH IN JOK.
UMRLI BOMO VSI,
AH, TUDI JAZ IN TI."

TAKO JE PTIČEK PEL,
V ZELENIM LOG ZLETEL.
IN VSE JE TIHO SPET — — —
UMRL JE STARI DED.

Mirko Kunčič

slovenske peči? Mama in ata mi pripovedujeta, kako sta kot otroka ležala na topli peči, kjer je bilo prostora za deset otrok. Ne morem si predstavljati, kako je to mogoče. In kruh so pekli v peči, pa celo kuhali včasih. Kaj so res take peči v Sloveniji?

Če mi boš to o peči lepo razložil, bom še kdaj kaj napisal v Kotiček. Do takrat pa bodi pozdravljen tudi od ata in mame.

Peter Gregorc, 12 let, Coburg, Vic.

O, ti neumni Tomaž, da mami in atu ne verjameš tisto o veliki peči, na katero gre lahko deset otrok in v kateri pečejo kruh! Moram ti povedati, da je domači kruh zares dober. Na peči pa je zlasti v mrzlih zimskih dneh tako zelo prijetno, da si kaj takega ne moreš predstavljati. Kako bi si, ko pa je celo peč sama nekaj neverjetnega zate.

Iskal sem in iskal ter našel tole slikico slovenske peči. Menda boš zdaj razumel, kaj sta mama in ata imela v mislih. V Sloveniji imajo več vrst krušnih peči, škoda je samo, da jih je vedno manj. S starimi hišami izginjajo tudi peči, za domačo peko kruha pa tako ni več časa...

Da, lepo je sedeti ali ležati na topli krušni peči. Še lepše pa je, če ima družina tudi dedka, ki se ob peči greje in pripoveduje otrokom lepe pravljice.

No, pa priden bodi in še kaj se oglasi! — STRIČEK.

CHESTER HILL, N.S.W. — Kot dolgoletna naročnica se oglašam s prošnjo, da bi objavili mojo zahvalo. Obenem naj izrabim to priliko, da p. urednika pristrčno pozdravljam. MISLI, ki jih že toliko let sleherni mesec prejemamo, so najlepši dokaz, koliko je v urejevanju in izdajanju požrtvovalnega dela. Vsa naša družina želi veliko uspehov tudi v bodoče!

Naša pristrčna ZAHVALA pa velja gospodu Levstiku za vso izkazano pomoč, ki jo je nudil naši družini v času našega bivanja v Rimu. Bili smo gostje njegovega hotela "BLED" (oglas zanj je v Mislih!), ki je res slovenska oaza sredi večnega mesta. Poleg odlične domače postrežbe nam je gospod Levstik pomagal iz zadrege in zmede, ki se nam je pripetila na rimskem letališču. Tam smo namreč izgubili prtljago in kaj to pomeni, bo znal razumeti vsakdo, ki se mu je kdaj kaj takega pripetilo. Da smo kovček končno našli, je bila zasluga gospoda Levstika, ki je vzel zadevo v roke in nam pomagal. Iz srca smo mu hvaležni, ga pristrčno pozdravljamo in tudi drugim avstralskim rojakom priporočamo, če bodo kdaj potovali v Rim. — Družina Brumen iz Sydneya.

BLACKTOWN, N.S.W. — Poročevalec je v prejšnji številki MISLI omenil poroko moje hčerke Slavice z Mihaelom Dunbar. Sta se že srečno vrnila iz poročnega potovanja po zeleni Tasmaniji. Oba bi se rada preko naših dragih MISLI zahvalila vsem Slovencem, ki so se udeležili njune poroke, pa tudi ostalim, ki so bili iz raznih vzrokov zadržani ter niso mogli priti. Prav lepa hvala tudi g. senatorju Mišu Lajovicu in soprogi Tatjani za telegram s čestitkami, kakor tudi ostalim, ki so poslali čestitke. Naj omenim, da sta prišli iz Melbourn na poroko moji dragi sestrični Zorka in Milka, doma iz Prečnice pri Kozini, ki sta

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

nadomeščali moje tri sestre ter sorodnike v Sloveniji, Ameriki in Kanadi. Na poroki je bil tudi bratranec moje žene Zinke, Sergej Vižintin, z ženko Matildo, ter Vinko Butinar z ženo Jeleno, Zinkin sovaščan in sosed iz Podgrada pri Ilirski Bistrici. Tudi njim in vsem ostalim — Markovim, Mrženovim, Hrastovim, Žitkovim . . . ter še prav posebno Danici in Jožetu Petrič — iskrena zahvala za prisotnost in za poročna darila.

Zanimivost za MISLI je, da je bila moja Slavica (sedanja nevesta) povod za začetek otroškega Kotička v MISLIH. Pokojni urednik o. Bernard je bil ravno pri nas (takrat smo stanovali še v stari hiši na naslovu 3 Springfield Ave., Blacktown) in pogovarjali smo se o našem mesečniku, Slavica in Slavko (okrog devet in osem let sta imela) sta pokazala o. Bernardu svoje slovenske zvezke. Mož se je začudil, da znata tako lepo pisati po slovensko. "Pa ne samo pisati, tudi čitati znam," se je pobahala Slavica in vzela v roke MISLI, ki so ležale na mizi. — "Pa celo MISLI znaš čitati?" jo je nejeverno pogledal urednik. — "Da, gospod, pa tudi Slavko zna," je bila zgovorna. Nato ji je o. Bernard odprl MISLI in ji pokazal, kje naj čita. Slavica je brala gladko in nepogrešljivo, potem pa še Slavko. — "Pa tudi razumeš, kaj tukaj piše?" jo je skušal pater. — "Če kakšne besede ne razumem, pa vprašam ata ali mamo," mu je korajžno odgovorila. — "Pa bi ti napisala kaj za MISLI?" — "O, da, seveda bi, če

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

**pozdravlja vse rojake
in brave MISLI
s prirčnim vabilom:
KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

bom imela kaj časa," je Slavica pristala. — "Kaj pa Slavko?" — "Da, gospod, če bo Slavica, bom pa tudi jaz," je pristal tudi fant.

Po vsem tem sem se vmešal v pogovor in svetoval uredniku, da bi za otroke dodelil pol strani, kasneje pa morda celo. O. Bernard je bil kar za idejo. Slavica je vse to napeto poslušala in tedaj stegnila obe ročici ter z drobnimi dlanmi začrtala po zraku, kako majhen (ali velik) naj bi bil ta otroški Kotiček v MISLIH.

To Slavičino zabavno črtanje po zraku je spravilo o. Bernarda v veseli smeh. — "Da, Slavica, v MISLIH bomo napravili majhen prostorček, kjer bosta ti in Slavko objavljala svoja pisemca. Seveda če mi obljubiš, da mi jih bosta vsaki mesec tudi res napisala." — "Da, da, bomo, bomo," je bil Slavičin odgovor. In še tisti večer je napisala svoje prvo pisemce za MISLI.

Čez mesec dni so izšle MISLI in v njih se je prvič pojavil "Kotiček naših malih" z objavljenim pismom. Pozneje se je navdušil in začel pisati v Kotiček tudi Slavko. Vsaj nekaj mesecev sta držala obljubo uredniku ter pošiljala svoja pisma.

Tako se je rodil "Kotiček". Urednik je Slavico in Slavka večkrat pohvalil, pa tudi naš mučeniški škof Gregorij Rožman ju je posebej omenil v svojem pismu na MISLI. Seveda pa naj povem, da je bil naš priimek takrat Filipčič; v Aster-Stater sem ga zamenjal šele kasneje na željo mojega pokojnega očeta.

To sem napisal, ker je le zanimivost za kroniko našega mesečnika. In v dokaz, kako čas beži. Saj je ista Slavica, "soustanoviteljica" Kotička in prva sotrudnica, zdaj že — nevesta . . .

Slovenske pozdrave vsem bralcem! — **Stanko Aster-Stater.**

MELBOURNE, Vic. — Morda bo katerega bravca našega mesečnika zanimalo tudi tole sporočilo:

V "DRUŽINI" (št. 40) sem zasledil osmrtnico matere Jožeta Mačka, znanega sotrudnika MISLI, ki je pred dvema letoma umrl v Canberri. TEREZIJO MAČEK, po domače Piskačevo mamo, so pokopali na Podbrezjah 30. septembra. Rodila se je pred 81-imi leti v župniji Kokra. Junaško je prenesla smrt moža

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

PRODAM po zelo ugodni ceni dvodružinsko hišo v Sloveniji: na Studencih (Maribor), komaj dve minuti od železniške postaje, avtobusa, cerkve, pošte in trgovine. Za podrobnejše informacije glede stanja in vrednosti hiše pišite na naslov: **J. R.,**

**P. O. BOX 239,
Wentworthville, 2145
N. S. W.**

in štirih odraslih otrok, med katerimi je bil tudi naš Joža. Pokojnica je dolga leta zgledno stregla hčerki Dori in možu, ki sta bila nepokretna; nikoli se ni pritoževala, da ima preveč dela. Dobre slovenske matere se spomnimo v molitvi, Jožetovi vdovi Tončki Maček in vnuku Gregorju pa naše sožalje. — **Poročevalec.**

*

Katehet: "Kakšen greh je naredil Adam?"

Učenec: "Jedel je od prepovedanega drevesa."

Katehet: "Kako je bil potem kaznovan?"

Učenec: "Moral se je poročiti z Evo."

*

Otroka se igrata starše.

"Jaz bom mamica."

"Jaz bom tudi mamica."

"Ne moreva biti oba mamica, ker bi morala potem oba delati. Kdo pa bo bral časopis?"

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY). Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

REŠITEV OKTOBRSKÉ KRIŽANKE:

Vodoravno: 1. (France) Bevk; 4. modrijan; 9. legat; 10. Eros; 12. Tolminka; 13. domačin; 14. gneten; 16. divjačina; 20. očke; 21. emu; 22. zmes; 24. slastnost; 25. lepilo; 26. slamnik; 30. popivati; 32. koma; 33. orkan; 34. lastovka; 35. raca. — Navpično: 1. Bled; 2. vlom; 3. kesanje; 4. mati; 5. Oton (Župančič); 6. rumena; 7. jan(uar); 8. npravnost; 11. rožič; 14. gnus; 15. Tomo; 16. doklepal; 17. vkup; 18. čelo; 19. ima; 22. znamkar; 23. Eskim; 24. Slavko; 26. stok; 27. lira; 28. nona; 29. kava; 31. pes.

REŠITEV so poslali: Ivanka Kropich, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Grilj, Sestre Slomškovega doma, Olga Bogovič, Lidija Čušin, Marija Vravnik, Stanko Aster-Stater, Marija Oražem.

ŽREB je izbral za nagrado — Jožeta Grilja.

Ste poravnali naročnino za MISLI?

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

čez teden od 9 do 5.30

in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Cena potovanja MELBOURNE — BEOGRAD (ali RIM) in nazaj od \$1126.— navzgor.

*Pokličite nas za podrobnejše informacije,
ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.*

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!